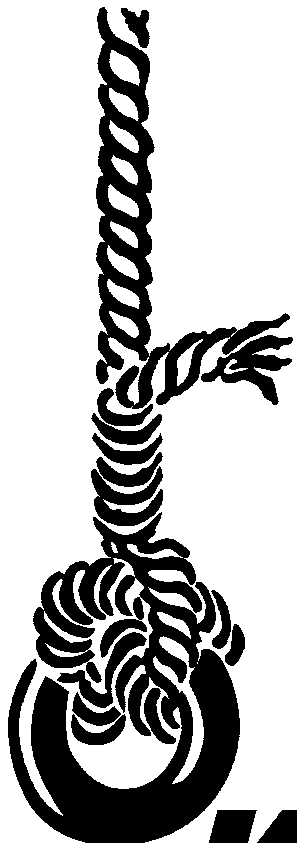
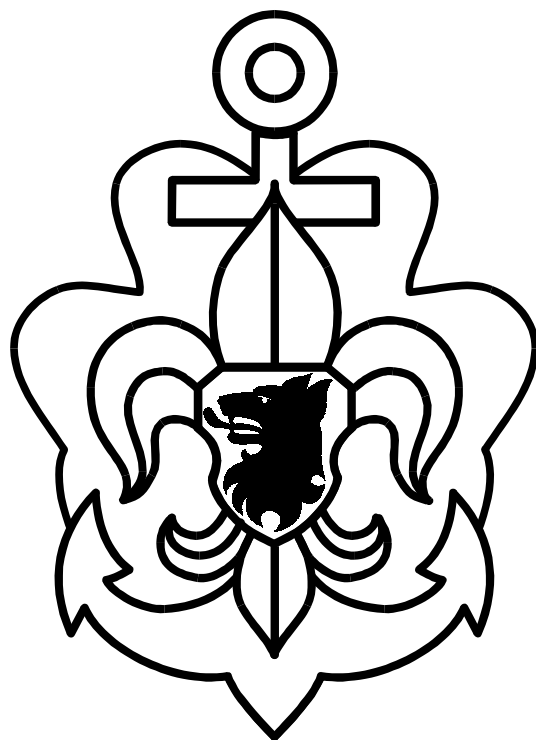

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

KAPITÁNSKÁ POŠTA

HKVS
2001/2002
r o ě n í k

2

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Prezident – br. V. Havel	1
Kapitáni a kapitánky!	2
Sklonění k vodě – Prameny	3
Admiraltní plavba II. Léta Páně 2001	4–5
Kritika vysílání rozhlasové stanice Stvořidla fm 2001 ve dnech 3.–12. 8. 2001	6–8
KAM SLOŽIT HLAVU?	9
Statečná skautka	10
CO VYSÍLALO RÁDIO STVOŘIDLA NA FREKVENCI 2001	11–12
JSME TAKY „JENOM“ SKAUTI	11
Svatojánské proudy	13–16
Od našich krajánek	17–18
Tři jezy poprvé s kluky	18
PMT	18
Pražský maratónský tříatlon 2001	19
Napříč Prahou přes 3 jezy	20–22
Vodácký lesní kurs SkVoKuLeček	22
Kapitánské zkoušky v roce 2001	23
Bezpečnost a riziko na skále, sněhu a ledu	24
Krásná knížka pro pamětníky	24
JAK SE Z TÁTY STAL ZASE SKAUT	25
HKVS Hlásí	26–27
Zkoušky OČK	27
Vtipy od vody	27
14. ODD. VS „Síríus“	28
Brandýs n. L. / Stará Boleslav	28

TŘINÁCT PRAVIDEL COLINA POWELLA:

1. Nic není tak hrozné, jak si myslíš. Zítra ráno to bude lepší.
2. Klidně se kvůli problému rozčil. Ale pak jej vyřeš.
3. Nedovol, abys byl spjat se svým postavením tak těsně, že když o něj přijdeš, zhrouťš se i ty.
4. Dá se to zvládnout.
5. Vybírej pečlivě. Co když to pak dostaneš?
6. Nedovol, aby nepříznivá fykta stála v cestě dobrému rozhodnutí.
7. Nemůžeš dělat rozhodnutí za někoho jiného. A neměl bys nechat někoho jiného dělat tvá.
8. Kontroluj detaily.
9. Děj se o zásluhy.
10. Buď klidný. Buď laskavý.
11. Měj vizi. Buď náročný.
12. Nedej na své obavy ani na „sýčky“.
13. Stálý optimismus znásobuje sílu.

*Vodní skauti a skautky přejí českému presidentovi
bratru Václavu Havelovi
k 65. narozeninám, které oslaví 5. listopadu,
hodně zdraví a dobrou náladu.*

Kapitáni a kapitánky!

Je říjen a měl bych psát o připraveném setkání K+K na začátek listopadu v Kojetíně, měl bych psát o X. sněmu Junáka ve Vsetíně, měl bych psát o výročí naší republiky. Budu.

Dříve se však zmíním o jednom zářijovém dni, ve kterém se viditelně pootočilo kolo lidských dějin. Budu psát o 11. září letošního roku. Toto datum je černou sestrou nejen 7. prosinci 1941, kdy byl napaden Pearl Harbor, a 7. květnu 1915, kdy byla potopena Lusitania. Je sestrou i mnohem méně přesným datům jako je dobytí obchodního, kulturního a z dnešního pohledu vysoce civilizovaného města Ceuta na počátku dobývání Indie, vyvrácení Cařihradu Turky a kdysi předtím křižáky, je sestrou pohybu kočovníků Východu proti Římské říši a jmenovkyní činů kmene Vandalů. Až budete číst tyto řádky, budete vědět mnohem víc než já dnes. Budezte znát podrobnosti newyorské a washingtonské zkázy, budete vědět, zda a jak se evroamerická civilizace vypořádá s fanatickými útočníky. Budete vědět, zda a jak se tyto události dotknou našeho malého státu a národa ve svazku Evropy a NATO.

Jsem přesvědčen, že v tuto dobu více než dříve vyniká schopnost vodních skautů ukázněně pomáhat tam, kde je třeba. Jsem přesvědčen, že našich 7 % členů Junáka má blízko k vodní i jiné záchranné službě. Jestliže naše hra na ukázněné námořnictvo mohla být dříve posmívána, je dnes zárodkem staronového výchovného cíle: Být připraven pomáhat vlasti a bližním, sloužit v těžkých chvílích, být schopen přežít za pomoci nejmodernější techniky i se bez ní obejít a hlavně, hlavně být obrněn proti fundamentalismu jakéhokoli druhu humanismem zakladatelů světového skautingu i našeho českého junáctví.

Hlavní kapitanát chce k takto formulovanému výchovnému cíli za pomoci krajských kapitanů vést všechny vodácké oddíly. Neznamená to však, že bychom si měli přestat hrát a přestovat rozličné druhy vodních sportů.

Z tohoto úhlu pohledu není až tak důležité, která varianta vrcholných orgánů Junáka bude sněmem přijata. V každém z navrhovaných modelů má HKVS přesně stanovené místo, v každém z nich má možnost vodní skauty metodicky řídit.

Jak to přesně uděláme, si probereme na podzimním srazu K+K, kde postupně rozvineme nejen krajské řízení přístavů, ale odstartujeme i Navigamus 2003.

Váš
Vezír

11. září 2001, teroristický útok na Ameriku

Nějeden Američan zažívá toho dne zhruba tentile příběh.

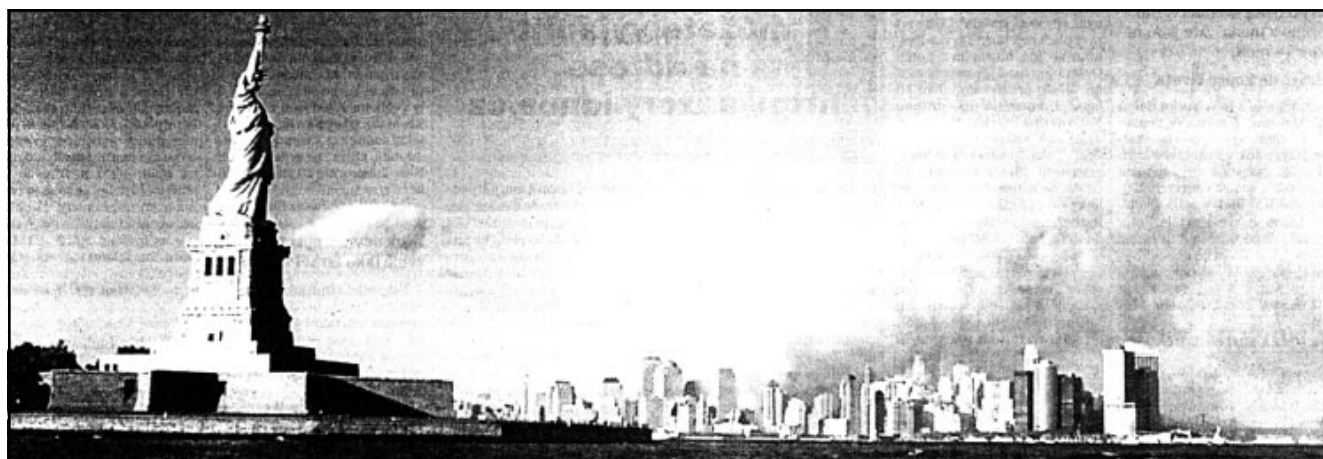
Krátko před devátou hodinou si k ranní kávě zapíná televizní zprávy. Když vidí záběry letadla, které naráží do budovy World Trade Centra, těžko ho napadne, že jde o realitu. Spíš ho napadá, že vidí upoutávku na katastrofický velkořím, kde díky dokonalosti počítačové animace vše vypadá naprosto skutečně. Neustálé opakování záběrů, šokování novinářů, improvizované komentáře ho však vyvádějí z omylu. Nevěří svým očím a má potřebu ověřit si pravdivost této zprávy někde jinde - a nejbliž je internet. Internetová síť je během několika dalších hodin naprosto přetížena, lidé se snaží získat maximum informací, nejrychlejší internetové zpravodajství na CNN je nečesrupně.

Všichni jsou v šoku a nevěřícně hledí na obrazovky. Je děsivé, že sami teroristé při útocích s médiu počítají. Díky nim totiž svými činy mohou zaskočit co největší počet lidí.

Někteří mediální experti poukázali na to, že útok druhého letadla byl naplánován právě v takovém časovém odsepu od prvního, aby jej už stačily zachytit narytáče instalované televizní kamery.

Na příbězích jednotlivých obětí se dala tragédie ilustrovat. Velké americké noviny přepsaly do palcových titulků následující den čedný slogan z kanálu CNN: America under attack. Útok na Ameriku.

Sledovanost televizních kanálů s rychlým zpravodajstvím nepolevuje, v dalších dnech však nastává všeobecný hlad po zasvěcenějších informacích: rozkorech, analýzách... Deníky vyprodávají své náklady. ■

Sklonění k vodě

2. U pramene

Rozloučili jsme se zvoláním „Vzhůru k pramenům. Teď je čas se u jednoho takového pramínku zastavit. Skautské srdce si vždycky v takové chvíli připomene:

„Protože jsem zakusil trýzeň žízně,
vyhloubil jsem studnici,
aby i jiní mohli z ní pít!“ (E.T.Seton)

Pramen, studánka, studnice, studna, též vývařisko, v staré češtině i temeno. To všechno jsou krásná pojmenování míst, kde země, obtěžkaná průzračnou vodou která skynula z těžkých oblaků, vydala tento vzácný poklad. Vodu. Vodu, pročištěnou v útrobách Země, vodu obohacenou, často léčivou, vždycky ale žádoucí proto, že může uhasit žízeň.

Je to zvláštní, že náš rodný jazyk dokáže hasit vodou nejen planoucí oheň, ale i palčivý pocit sucha na jazyku, zvaný žízní. Dobře to řekl E.T.S. Žízeň je nesmírně trýznivá. Známe i jiný překlad jeho slov, který nehovoří o trýzni žízně, ale o trýzni žíznivé touhy.

Jako vyprahlost úst touží po doušku ze studánky živé vody, tak vyprahlá duše touží po setkání, po ušlechtilých vztazích, po kráse, po lásce, po pravdě, po všem co může duši pohladit, občerstvit a učinit šťastnou.

Posadme se na chvíli i my u zurčícího pramene. Po způsobu dávných poutníků teď opatrně nabereme vodu z potůčku, který tu temení a omyjeme si nejprve ruce, potom tvář a boltce uší, horké od přestálé námahy. Teprve potom se vnoří čisté dlaně do kamenné misky pramene, aby přiblížily k ústům tu životodárnou tekutinu. Budeme pít opatrně, zvolna, po douškách. Vždyť tak dokonale je to zařízeno, že víc vody ani v dlaních neudržíme a vždycky nějaká kapka unikne, aby se vrátila zemi. Kdybychom tu klečeli a pili třeba sto let, nikdy bohatství pramene nevyčerpáme. Není tu jen a jen pro nás, voda v něm se nedá zadržet v užitečnosti své služby.

Má tady, vysoko v kopci, jen tichý hlásek, kterým se vemlouvá do naší důvěry: Zkus mne napodobit ve své službě. Udělej to tak jako zde. Jen pár doušků stačilo tobě, ostatní s užitkem skropila zem. Se skautskou povinností je to stejné. Kdykoli dobře posloužíš sobě, nezapomeň stejně dobře z bohatství své mysli a duše posloužit i bližnímu. Tím naplníš i svou povinnost k vyššímu řádu, vždyť jednáš v souladu s ním.

Poděkujme teď studánce. Odcházíme s ujištěním staré pravdy: Kdo se napil z čistého pramene, mine každou louži.

Abyste nám to podařilo, přeje Vám i sobě

Balú

Admiraltní plavba II. Léta Páně 2001.

Jirka Hold - Amateur

„Bylo vám to roku onoho, johoho-oo.....“ zpívá jedna stará tramská píseň a tak roku onoho 2000, to jest v září jsme se rozhodli, že by bylo možná záhodno vyrazit na další „Admiraltní plavbu“, a to tentokrát přímo na velkých lodích - plachetnicích se záměrem seznámit naše kapitány se základy moderní navigace na mořích i řekách, s navigačními pomůckami doby starší i nejmodernější, zacházení s lodními motory a s takeláží velkých plachetnic. Poslední takovou velkou plavbu uskutečnil kapitán B r a t k a se svou PĚTKOU v rocích 1935 a 1936. Zároveň jsme si rovněž chtěli zopakovat vlajkový kód, bezpečnost na vodě i na souši a na závěr skládat kapitánské zkoušky a vůbec se věnovat trochu jiné plavbě než jen na pramičkách, kanoích a kajacích. Copak o to, záměr to byl přímo bohulibý, jen jsem netušil, co to dá za práci

a shánění všeho potřebného. Jenže se ukázalo, že takový podnik jako byla plavba PĚTKY na lodi „Gospa Poišana“ po Jaderském moři se dnes nedá takřka vůbec uskutečnit. Jednak z důvodů politických a jednak samozřejmě i z důvodů finančních. A potom ta nejen státní, ale i ta naše skautská administrativa tomu jednoznačně zabráňuje. Neptejte se mne na důvody a „proč“. Já to prostě nevím. Takže jsme se rozhodli pro akci jinou, tj. pro plavbu na několika velkých plachetnicích s posádkami těch, kteří si to chtějí zkusit a následně složit kapitánské zkoušky. Tím pádem bylo nutno sehnat lodě, které by nám vyhovovaly, rozhlásit tenhle náš úmysl, rozmnožit přihlášky pro příští posádky, rozeslat a zase ty přihlášky stáhnout, pak se zjistilo, že několik přihlášených nepojede, sehnat náhradníky a tak dále, a tak dále. Navíc pro celou akci nejvíce nadšený kapitán Mao z Jablonce

si naprosto v nevhodnou dobu pořídil klíšťatovou nemoc a musel do nemocnice, takže z přípravných prací a z účasti na výpravě bohužel odpadl. Moc jsme ho litovali a myslím, že nejvíce byl zklamán on sám. Horší bylo, když jeden přihlášený kapitán z Kralup se ani nenamáhal oznámit, že nepojede a my s ním pevně počítali. To vůči všem moc fair nebylo, protože počet účastníků plavby byl limi-

tován počtem míst na palubách lodí, několik vážných zájemců jsme odmítli a pak jsme horko-těžko sháněli náhradníky, protože jet jsme museli v plném počtu. Nakonec se ovšem všechno zvládlo a tak již měsíc před odjezdem jsme se sešli na zahájení na jezeře u Dolních Žernosek a zkusili si plavbu jak na plachty, tak i na motory. Pak přišel den „D“ a kolona plně naložených automobilů se vydala na cesty. V přístavu na jezeře Kisajno nás opravdu již čekala flotila lodí typu „Sasanka Supernova 660“ a nastalo technické přebírání lodí, které všechny posádky po menších zádrhelech zvládli i přes to, že někteří členové výpravy takovéhle lodí, plachty a motory viděli po prvé. Přece jen rozdíl mezi oplachtěnou P550 a kajutovou plachetnicí je dosti značný což se týká i vlastního plachtění. Ale i to se zvládlo a tak

celá flotila okolo 17.hodiny pomalu vyjela úzkým průplavem na velkou vodu. Na štěstí to moc nefoukalo a tak první vytažení velkých plachet se obešlo bez větších potíží. Samozřejmě, že zkušenější členové posádek museli nováčkům vysvětlovat a ukazovat co a jak, jak se který „provázek“ jmenuje, za co se musí tahat, co povolovat, co kam přivázat a jaký uzel použít. Také výrazy, jako „rollfog“, „švertna“, „švertkisa“ a podobné, které mají pramálo co společného s češtinou (ale patří do jachetního slangu), bylo nutno „přeložit“, ale hlavně ukázat, co to je a na co se to používá. Hlavní ale bylo, že se vše podařilo zvládnout a tak flotila 6 lodí pod českými vlajkami s padající tmou poklidně zakotvila na svém prvním nočním kotvišti. První večere na palubách, upravení paland na spaní, schůze kapitánů všech lodí a určení programu na příští den, to bylo zakončení prvního dne naší plavby.

Druhý den jsme hned ráno nainstalovali na lodích radia, aby lodě byly trvale spojeny, protože se nedalo čekat, že flotila zůstane stále pohromadě. Vítr začal pěkně foukat a lodě se rozjely k plnění programu. Chvillemi bylo dost veselé sledovat očima těch zkušenějších jachtařů, jak v silícím větru se nové posádky

**pokračování
na protější straně**

Admiraliti... pokračování

„perou“ s plachtami při jejich vztyčování. Někdy jsme byli opravdu na pochybách, zda posádky chtějí opravdu vztyčit plachty, nebo zda plachty chtějí mermomocí shodit posádku do vody. Ale ono bylo stejně pěkně horko a i teplota vody lákala ke koupání. Však jsme si toho (dobrovolného!) koupání během celého týdne pěkně užili. Dokladem toho jsou fotografie i video z celé „Admiraliti plavby“. Při večerním zakotvení nebylo problémem vidět na vodě záchranný kruh a v něm sedět některého kapitána s hrnkem kafe se šlehačkou v ruce. Užíval si tak koupele a večerního „šláftruňku“ dohromady. A tak plynul jeden den za druhým, plnily se disciplíny „Kapitánské zkoušky“, čím dále tím více se jezdilo v odvážnějších náklonech při ostřejším větru, čím dále tím lépe se plachty plnily větrem, už jsme věděli, kdy je potřeba zvednout „ploutev“, jak okamžitě nastartovat motor, co s kormidlem při opravdu silném větru (jeden den jsme měli vítr o síle 50 až 60 stupňů Beauforta), už jsme věděli jak elektronicky navigovat podle GPS, jak hodit záchranný kruh tonoucím a jak udržet rovnováhu na nakloněné palubě. Posádky se naučili používat radiové spojení, vyznat se ve vlajkovém kódu a udržet konvici s vodou na kafe na vařiči, i když loď jede téměř položena na boku. Kupodivu i ta „ponorková nemoc“ tolik mezi posádkami neřádila i když to bylo někdy ve stísněném prostoru dost obtížné. No a pak přišel den poslední, kdy jsme se oblékli do krojů, slavnostně se vrátili do mateřského přístavu, poslední nástup v krojích, stažení českých vlajek, odevzdání lodí, napakování automobilů a odjezd z přátelských vod do vod domácích.

Nemyslete ale, že všechno bylo vždy sto procentní. Mnohdy chyběla potřebná kázeň nebo chuť vyhovět příkazům. Před odjezdem jsme se jako organisátor a kapitán výpravy zařekl, že přece nebudu dospělým lidem rozkazovat a nařizovat a tvrdohlavě jsem to celou dobu dodržoval. Dodatečně vidím, že tohle rozhodnutí nebylo správné, že je nutno mít jednotné a nekompromisní velení a přes to, že tyhle zásady celý můj skautský a vodácký život propaguji, tak jsem to bohužel nedodržel. Zapomněl jsem na to, co dětem v oddílu tvrdím, že na „lodi velí jen jeden a disciplína je u vodních skautů naprosto nutná“, a že „voda nemá trámy“. Je to poučení pro příště (pokud nějaké „příště“ vůbec bude) a případná přátelská rada pro kapitány dalších podobných výprav.

Kritika vysílání rozhlasové stanice Stvořidla fm 2001 ve dnech 3.–12. 8. 2001

Jitka Hlavatá - Česílko, Stará Boleslav

3. 8.

Petry krásné autíčko nás dovezlo až do Pavlova, kde jsme strávili hodinu a půl pouhým čekáním. Poté jsme se odebrali do přechodných ubytovacích prostor v ochranářské stanici. 27 lidí se nějakým zázrakem vešlo na půdu, jediným zádrhelem bylo maličké větrací okénko o rozměrech 40×40 cm a společná místnost s Pavlem Česákem, který byl první noc překvapivě tichý. Před pohádkou na dobrou noc od babičky Vinky jsem si ještě poslechla přednášku o hvězdičkách, ale bez hvězdiček.

P.S. Petřino tvrdohlavé autíčko nám usnadnilo stěhování tím, že odmítlo napoprvé vyjet malý kopeček a bez povolení si vyžádalo asi hodinovou pauzu, po které teprve zaujalo své místo na parkovišti.

4. 8.

Po Gumově budičku, který spíš připomínal požární poplach a po provedení ranní očisty následoval blok reklam (snídaně) stanice Stvořidla 2001. Během něj jsme byli zasvěceni do pravidelných programových bodů vysílání i do aktuálního denního programu. Dopoledne se většina z nás aktivně podílela na odstraňování travnatých porostů z místní stanice, jenž bylo jen na krátkou chvíli přerušeno sváčou. K obědu se podávali rozvařené (dle pesimistů) a nespálené (dle optimistů) těstoviny se špagetovou omáčkou, doplněné úryvkem od Václava Břicháčka v rámci knihovny Miluše Klusákové. Po poledním klidu strávila Střelka hodinu neúspěšnou snahou donutit mě zapamatovat si jména přítomných a pak jsme si šli popovídat s místní zvířenou (jako obvykle přšelo). Odpolední přednáška zaměřená na pokus mě vyděsit před mým prvním ponorem se zdařila, jak půjdu plavat s přístrojem, netuším. Po večeri (chlesesý) jsem vydržela sedět téměř do deseti hodin na přednášce Václava Břicháčka osobně. Skvělý člověk, jinak není co dodat. Večer jsem zalehla a (samozřejmě až po pohádce babičky Vinky) spala a spala.

5. 8.

Třetí den Lesní školy jsem dospěla k tomuto poznání. Absolventi Lesní školy nejsou jen lidé mající určité znalosti, nýbrž Ti, kteří mají dostatečnou psychickou odolnost, aby pochopili, o co jde, vyřadili zbytečné, ujasnili si to ostatní a to vše bez následků na svém sebevědomí.

Po ranním probuzení jsme opět pokračovali ve zvelebování ochranářské stanice a to i po svačině, kdy si nás Datel spletl s vydrami a házel nám tatranky téměř až do úst. Po polední reklamě (rýže byla dle optimistů nerozvařená, ale dle realistů mírně křupavá) jsme si sbalili svá zavazadélka a naskládali se do pohodlného a většinou spolehlivého dopravního prostředku, abychom se přesunuli na Stvořidla. Jen co jsme dorazili, zavalili nás čin-

ností. Představit maskota družiny - sovu pálenou, vyrobit (s pomocí šikovnějších členů) lakrosovou pálku a nakonec podpálit les bez sirek. Večeře byla studená, zato oheň nedlouho po ní hřál až do půlnoci. Měsíček mi svítí na hlídku a mě se chce spinkat. Dobrou noc.

P.S. Zcela nekulturně jsem se v půl jedné v noci postavila doprostřed vyhasínajícího ohniště ve snaze zabránit omrzlinám.

6. 8.

Dnes ráno jsem byla přinucena absolvovat první rozcvičku po několika letech a čirou náhodou to byly Ježkovy oblíbené (a mnou nenáviděné) kliky. K snídani byl chleba s paštikou, který mi po čtyřech dnech už začíná lézt krkem a to i přesto, že jsem následovala příkladu své vůdkyně a paštiky nejím. Dopoledne jsem pomocí Střelky vytvořila klec na Králíka (pardon, pro králíky) a poté jsem se se svou družinou pokoušela otesat beztvárovou kládu do kýžené podoby. Po jisté době jsem se přesvědčila, že tato snaha je marná a tak jsem svou družinu zanechala svému osudu a pustila se do hory nádobí, jenž se za dopoledne nahromadila v kuchyni. K obědu byl mnou milovaný špenát a pak přišel na řadu můj křest ohněm - voda. Naštěstí můj kormidelník Džína byl zkušený, trpělivý a stejně praštěný jako já. Projely jsme každou vlnu (a sem tam i nějaký ten kámen), zahájily vodní bitvu (aby starší účastníci nedostali při povinném převrhnutí infarkt) a nakonec málem utopily loď neznámo jak. Skončilo to jízdou na pneumatice a svačinou (byl pro změnu chleba s paštikou). Následovalo večerní matyné, kupodivu jsme skutečně měli osobní volno, a k večerí

polívka studená
co v ní plavou
místo písmen
nudle a zelenina.

Po Cedníkově přednášce o bezpečnosti, kdy se jen tak mezi řečí několikrát zmínil, co všechno budeme zítra dělat, si jsem jistá, že zítřejší svit měsíce budu obdivovat z pohodlné postele obskakována sestrami z jednotky intenzivní péče. Ale i přesto se hrozně moc těším.

7. 8.

Ráno začalo usměvavě, i když ne zrovna teple a po dobré snídani jsme se přesunuli k lomu, místu mé zkoušky odvahy. Začala jsem u záchranářů. Voda byla průhledná a studená, ale i přesto v ní bylo lépe než venku na dešti. Po skákání a vzájemných pokusech se utopit jsem dostala příkaz přesunout se k potápěčům. Navlékla jsem si na sebe neoprén, ploutve, masku, závaží a lahve, naposledy si přečetla své poznámky a přesvědčena tím, že klesnu ke dnu jako balvan jsem se s Gumou přesunula pod hladinu. První nadechnutí a... stal se zázrak, já jsem ještě žila. I přes pro-

testující uši a naprostou dezorientaci spojenou s nemotorností to byl jeden s nejzajímavějších okamžiků, co jsem zažila. Nehledě na to, že jsem už možná byla trochu v dusíkovém opojení, protože si jsem jistá, že jsem slyšela mluvit Gumu pod vodou. Na závěr jsem si sjela po laně z deseti metrů (samozřejmě za příslušného hluku) a pak už jsem rychle spěchala na svačinu. Jen co jsem se převlékla do suchého oblečení vylezlo sluníčko (jak už to tak bývá). Spolu s družinou a babičkou Vinkou jsem poté vytvořila mezi stromy lanovou lávku, která se ovšem při příslušném zatížení stávala lávkou pozemní. Protože bylo stále hezky, ještě jednou jsem si na sebe vzala mokré plavky a sjela si dolů ze skály. Koneckonců druhou příležitost už mít nemusím.

Vrátili jsme se do tábora, pojedli skvělou, báječnou a výbornou večeří - smažený květák, a nakonec se nechali sežrat odporným hmyzem v průběhu nástupu. Zbytek svých sil jsem potom vyplývala marnou snahou rozdělát oheň bez sirek a bez papíru. Bohužel jsem si nedala svou polední kávu a tak jsem už od večere přežívala v jakémsi polospánku. Dokonce jsem byla po krátké poradě v hangáru donesena Juppem až do svého stanu, ale díky svým povinnostem jsem nemohla jít spát. Během kulturního večera se mi nepodařilo usnout jen zásluhou neúnavných rejpalů a nezdolné energie tety Píťi. Do spacáku jsem zalezla až v půl dvanácté a upadla během několika sekund do hlubokého bezvědomí.

8. 8.

Dnešní ráno konečně začalo optimistickou písničkou a já (stále ještě v mimózním stavu) jsem dokonce směla spát i během rozcvičky. Po snídani (čaj a chléb bez paštiky) jsem uplatnila své malířské schopnosti a na družinový obraz Oceány a moře nakreslila parádní želvu (šla celkem bez potíží rozeznat od kraba vedle). Poté přišel na řadu program po družinách. Začala jsem lukostřelbou, která mě absolutně nadchla a jsem rozhodnuta si luk pořídít. S lakrosem to bylo horší, snaha by byla, ale nadání a talent prostě nenahradí. Rozptýlením byl pohled na lukostřelce hledající ztracené šípy (včetně toho, jenž jsem tam zane-

chala já). Po obědě a zajímavé debatě o dovolené a stipendiích jsem se převlékla do plavek a se zjevnou nechutí se odhodlala naučit eskymáka na kajaku, na kterém jsem nikdy předtím neseděla. Zmrzlá a mokrá, avšak povzbuzená úspěchem jsem strávila ještě pár chvil na lodi a nakonec jsem byla schopna dopravit se (s několika otočkami) na mnou předem určené místo. Následoval vcelku nenáročný program kreslení na hedvábí, pak večere, neoficiální nástup (a nezaprší a nezaprší) a nakonec filozofická debata o rituálech, která se ukázala zajímavou z hlediska střetu názorů z rozdílných „světů a kultur“. Ale i tak jsme byli schopni rozumně diskutovat na rozdíl od některých lidí, jenž se diskusemi živí. Zlatým hřebem večera byla noční hra. Dokonale zaimprovováni jsme se shromáždili v hangáru, kde nás Ježek st. zasvětil do děje. Naším úkolem bylo doplout do Měsíční (Sluneč-

ní) zátoky, kde jsme si pak povídali a přirovnávali a kochali se noční oblohou. Najít zpáteční cestu podle ne zrovna přesných instrukcí bylo obtížné, ale ne neproveditelné. K spánku jsem se uložila po hlídce s tetou Píťou až ve čtyři hodiny ráno.

9. 8.

Ježek ml. nás drasticky vzbudil už v osm hodin a proto všichni vypadáme tak, jak vypadáme. Zpomalené pohyby, nefunkční myšlení a citelný odpor k jakékoli fyzické činnosti. Bohužel (nebo bohudík) jsme nevěděli, co nás čeká. Začali na nás zvolna, vysíláním pro školy, ale pak přišlo na řadu Gumovo Mistrovství světa na vodě. Značně vyděšená jsem si sedla na kormidlo kánoe a počala se učit kormidlovat přímo v průběhu závodu. Vlastně jen díky Kožakovi jsem projela všechny branky (s dotykem) a úspěšně se dostala i podruhé do cíle. Tato nenáročná činnost nám zabrala celé dopoledne a polední klid, takže jsme obědvali v půl třetí a od tří hodin začínal další odpočinkový program. Běhali jsme, pádlovali, plavali a kolovali, co nám síly stačily, což se samozřejmě neobešlo

pokračování na následující straně

Kritika vysílání...pokračování z předchozí strany

bez potlučených a odřených kolen, naražených kotníků a hektolitrů potu. Jen co jsme dali dohromady sloku ne-logických, ale rýmujících se veršů, přesunuli jsme se (auty) do Pavlova, kde jsme se seznámili se slovenským vydřátkem a orlem Charliem - specialistou na nálety. Po večeri přišel na řadu hajaja na téma Karel Kryl, první jenž mě skutečně nadchl. Pak jsem až do jedné (měla jsem hlídku) seděla v hangáru s Petrou, Lenkou a Mojmírem. Poslední hodina už byla trochu nepohodlná, nohy mi mrzly a proto jsem se těšila do spacáku.

10. 8.

Probudila jsem se do šedivého a deštivého rána, naivně doufajíc, že budíček bude (dle našeho táborového zvyku) odložen kvůli špatnému počasí. Bohužel, jiný kraj, jiný mrav. Po dvaceti minutách dilematu, kdy jsem se přesvědčovala, že bych neměla nechat čekat kvůli své lenosti a pohodlnosti celý tábor převlečený do plavek a nastoupený na náměstí a na druhou stranu bojovala s instinktem zůstat v teplém a suchém spacáku, jsem nakonec podlehla davové psychóze a vlezla do neuvěřitelně ledové Sázavy. Měla jsem u toho spoustu zbytečných řečí až nadávek, ale i přesto jsem se nezačala těšit domů, což byl jediný smysl drastického ranního probuzení, na který jsem přišla.

Dopoledne nás donutilo počasí strávit v hangáru, na programu proto byla Datlova přednáška o vodních hrách a pak diskuse o programu LŠVS, která byla klidnější a užitečnější než jsem čekala. Po mexických fazolích, příslušném množství nádobí v kuchyni a knihovničce (bez poledního klidu) začala groteska - lakrosový turnaj. Spíš díky štěstí než rozumu a šikovnosti jsme skončili na druhém místě.

Nevím, čím to byla zásluha, ale před večeri jsme získali hodinu osobního volna, která utekla strašně rychle. Potom už jsme zůstali v hangáru napůl v obavách, napůl s radostným očekáváním, co si na nás zase nachystali. Vydali jsme se do lesa, kde nás přivítala zářící světla svíček a Osud sám nám sdělil, jak získat klíč ke štěstí. Celá hra byla brilantní ukázkou spolupráce jednadvaceti frekventantů při boji proti jedné čarodějnici nápadně se připomínající Ježka st. , ale jsem si jistá, že šlo o podobnost čistě náhodnou.

Po spontánně zaspívaná večerka a upřímné zábavě kolem dohořívajících svíček jsme se rozešli do stanů a uléhali s vědomím, že zítra je poslední společný den, ale to nám nezabrání si ho užít.

11. 8.

Po velmi krátké noci nás opět probudil Ježek ml. písničkou a rozcvička byla s Datlem. Chtěla jsem si ji tentokrát pořádně užít (vynahradiť si věčejšek) a nešetřila jsem silami. Dokonce jsme se s Májou pokoušely předběhnout Datla samotného, to se nám samozřejmě nemohlo podařit, ale naši čest zachránila Aida.

Snídaně byla téměř královská, vánočka a kakao a soude podle toho, jak rychle se obojí vypařilo, jsme všichni očekávali náročnou až drastickou celodenní hru, jenže...

Na nástupu jsme nejdřív smluveně protestovali proti první verzi vysílání, netušíce, co si tím způsobíme. Pod názvem Zkouška orchestru se skrýval neproveditelný úkol nastudovat divadelní hru Fidlovačka během osmi a půl hodiny a zahrát ji na Lesní škole Gemini. Po počátečních vtípcích jsme se brzy rozběhli po táboře jako vyděšené fretky a snažili se tento úkol splnit. Kulisy, sbor a herci byli z nedostatku času nuceni zkoušet odděleně a nikdo netušil, zda bude mít výsledný celek hlavu a patu. Jako členka sboru nevím, jak probíhaly přípravy jinde, zato si dobře vzpomínám na litry kávy, která pomohla stvořit téměř muzikálové hity. Asi ve čtyři hodiny dospěla nervozita k vrcholu, z tábořiště se stalo zmatené mraveniště, kde každý zaměřil své síly na nakládání potřebných věcí a účinkujících samotných do aut. Dorazili jsme na scénu, kde podrobných úpravách a s pouze pětáctiminutovým zpožděním mohla začít Fidlovačka. Hru šlo charakterizovat jedním slovem - improvizace, k happy endu nás do-táhlo snad jen rozhodnutí se nevzdat. Když jsme to měli skutečně za sebou zaplavila nás obrovská vlna nadšení, vzájemného objímání, poplácávání a potřásání rukou.. V čajovně o pár chvil později jsme dostali trochu nostalgičtější náladu, ale ta nezabránila zpěvu a projevům neskrývané radosti ze zdárně dokončené práce.

S časovým skluzem jsme odjeli zpět do tábora, někteří z nás si při tom měli možnost prohlédnout okolní vesnice a vyhnout se tak přípravám ohně. Při vlastním pokusu zapálit oheň třením dřívky jsme už byli v plném počtu a nakonec jen díky vzájemné spolupráci se nám podařilo závěrečný oheň zapálit. Stále mám před očima obraz vznešené pagody, u které Ježek st. pronesl několik myšlenek na závěr a pak se zpívalo téměř až do rána. Velmi příjemným přerušením byla večere v podobě švédských stolů, čímž si instruktoři chtěli zajistit ututlání faktu, že vodáci jedí jen luštěniny a chleba s paštikou. Následovala krátká, ale přesto neuvěřitelně studená, praktická přednáška o hvězdách, po které jsme se rádi vrátili k hřejícímu ohni. Na Jáckův návrh se poslední noc hlídalo demokraticky, tudíž na každého vycházelo asi deset minut. Odhlídala jsem v půl druhé, ale jít spát se mi nechtělo, pro ty, kdo vydrželi, jsem do konce zahrála jedinou písničku, kterou umím na kytaru. Bohužel mi nezbylo nic jiného než stejně nakonec krátce po čtvrté odejít do stanu.

12. 8.

Bez jakýchkoli výčitek svědomí jsem zaspala budíček a probudila se v půl deváté. Spokojená, ale nostalgická zároveň, jsem si dala k snídani polívku a začala likvidovat nepořádek před a ve stanu. Balení jsem si ještě zpeštila hrou Kdo hledá, najde a své věci roztroušené po všech koutech tábora jsem s pomocí ostatních úspěšně našla. Když jsem si odnesla svá čtyři zavazadla k Petře do auta, zbývalo jen bourání tábora a smutné loučení.

Prožila jsem tady jedny z nejhezčích chvil v životě, poznala spoustu lidí, kteří mě brali, jaká jsem i s chybami. Všech si jich nesmírně vážím a jsem jim vděčná za vzpomínku trvale vrytou v mé paměti.

Experimentální archeologie II

KAM SLOŽIT HLAVU?

Pavel Bár - Pavlík

Aby se člověk cítil dobře, potřebuje pocit bezpečí. Ten mu skvěle poskytuje místo, kterému se říká domov. Svůj domov měli i lidé v pravěku (i když značně odlišný od našich dnešních obydlí); vždy to bylo - i je - místo, kde se člověk schová před nepřáteli a špatným počasím, kde ho čeká rodina s něčím k snědku, kde je teplo a pohoda.

První jednoduché přístřešky (dostavováním vhodných přírodních útvarů větve, kamením apod.) si začínali stavět příslušníci druhu *Homo habilis* (člověk zručný) už někdy před více než jedním a půl milionem let. Společně s vývojem člověka a rozvojem jeho znalostí se vyvíjelo i jeho obydlí. Druh *Homo erectus* (člověk vzpřímený) již stavěl uzavřené příbytky. U nás je první taková stavba datována do doby někdy před 700 tisíci lety a byla nalezena v Přezleticích u Prahy. Zhruba před 40 tisíci lety se ve východní Evropě objevují velké stanové přístřešky se střechami z kůží mamutů. Neolitické zemědělci (již s broušenými kamennými sekery) staví dlouhé a široké domy, kde žily jednotlivé velkorodiny. Později se s rozpadem těchto velkorodin zmenšují i obydlí, které nakonec slouží jako bydlení pouze pro jednu rodinu.

Pro experimentální archeologii v našem oddíle, a vlastně pro všechny, je nejjednodušším typem obydlí pravěký stan - Zubřík. Zrekonstruovali jej členové Neolit klubu v roce 1988. Původně si každý musel vyrobit celtu pro tento stan sám, dnes se dají sehnat i v některých specializovaných obchodech s tábornickými potřebami. Jde o obydlí, které není nijak v rozporu s poznatky o příbytcích pravěkých obyvatel, které je snadno přenosné, prostorné a lze v něm zároveň rozdělat i oheň.

Kostru stanu tvoří dvě dřevěné tyče, vysoké asi 3 metry, které nahoře spojuje vodorovná tyč, držící vrchlík. Kromě vrchlíku se stan skládá ještě ze čtyř dalších celt, které tvoří jeho stěny. Otvor mezi vrchlíkem a celtami je určen pro odvod kouře. Při silném dešti může tímto otvorem do stanu lehce kapat, avšak kapky (narozdíl od indiánského týpí) nestékají po tyčích.

Jak byl takový pravěký stan vybaven je zřetelné z obrázku. Přibližně uprostřed se nacházelo ohniště. U něj, na straně dále od vchodu byl plochý kámen na pečení plackek, masa a zrní. Podél čtyř stěn jsou umístěna lůžka. Jaká byla původně není možné zjistit, ale pravděpodobně byla z kožešin. Zásoby a věci byly uloženy v podélných koutech stanu. Některé další věci, jako například oblečení, lze zavěsit na trojnožky. Na nižší podélné ráhno (tzv. hambalek) lze pověsit také některé lehčí předměty nebo rostliny na sušení.

Zubřík se dá zkušenými staviteli postavit za několik málo desítek minut. V dneš-

ních podmínkách se dá stan používat na výpravy, především je však ale vhodný na tábory. Lze v něm vcelku pohodlně ubytovat čtyři děti. Náš oddíl využívá tyto stany již téměř deset let a jsme s nimi velmi spokojeni - díky jejich praktičnosti, kvalitě a jednoduchosti na stavbu, úklid i údržbu. A nemám opomenout ani jejich jedinečnost.

Kromě tohoto jednoduchého a na stavbu časově velmi nenáročného stanu je možné pustit se i do stavby složitějších staveb, například pravěké chýše. Jde o jakýsi dům, mírně zakopaný pod úroveň země. Přední a zadní stěnu tvoří vyplétané a vymazané stěny. Boční stěny, respektive střecha je tvořena dřevěným rámem, na který je uvázaný rákos na způsob jakýchsi došků. Vázání rákosu je vidět i na fotografiích.

Ohniště je opět blízko středu. Podél jedné strany je lůžko, u vchodu je místo pro zásoby v keramických, částečně v zemi zahrabaných nádobách. Na tyči pod střechou - hambalce - visí pytlíky s potravinami nebo sušené byliny. Kolem druhé boční strany chaty je místo určené k práci, pro zásobu dřeva, nádoby, misky nebo vyřezávané sošky.

Stavba takovéto chaty je však velice náročná především na čas, ale i na materiál (velká spotřeba rákosu, hlíny) a na práci (zahlobení, stavba konstrukce, vymazávání).

Ale máte-li dostatek času nejen pro stavbu pravěké chýše, můžete se pokusit i o další stavby - velké ohniště, chlebovou pec, dřevěnou bránu, vyplétaný plot, obřadní prostor či obětiště.

Máte-li tedy dost všech těch klasických podsadových stanů nebo tee-pee apod., pusťte se do stavby některého z pravěkých obydlí a budete sami překvapeni jejich výjimečností stejně tak, jako ony překvapují každým rokem znovu a znovu i nás.

Použitá literatura a kreslené obrázky: H. a J. Červinkovi, L. Tintěra: Výpravy do pravěku.

Statečná skautka

„Žít také pro druhé – jen takový život stojí za to žít!“

Mimoň – dnes jsem se podíval jedné životní tragedii přímo do očí a uvědomil si, čeho si v životě musíme nejvíce vážit. Před rokem chodila Lenka Berkiová, které skautky jinak neřikaly než Špulínek, do třetího oddílu vodních skautek v Mimoní. Byla vždy samý smích, všemi oblíbená, říkaly, že je smíšek oddílu.

Na schůzky oddílu jezdila z nedalekých Hradčan na kole až do té doby, kdy jsme v novinách četli strohou zprávu, při které nás přešel smích.

ZRANĚNÁ CYKLISTKA ZŮSTALA BEZ POMOCI.

Po viníkovi dopravní nehody, která se přihodila v sobotu podvečer za obcí Boreček ve směru od Hradčan na Mimoň usilovně pátrají českolipští policisté.

Oběti nehody se stala čtrnáctiletá cyklistka, kterou srazilo auto, jedoucí v protisměru. Případ je o to strašlivější, že řidič z místa nehody ujel a těžce zraněné dívce neposkytl pomoc.

Ta přišla o několik minut později, kdy ji objevilo další auto. S poraněním Hlavy a nohou byla letecky dopravena do liberecké nemocnice na ARO.

Rok je už za námi.

Uplynul celý rok od té události, lékaři se snažili dělat základy, pachatel nebyl vypátrán a Lenku vozí bratr autem na družinové a oddílové schůzky do Skautského domova v Mimoní za děvčaty, kterým díky jejímu obrovskému optimismu už zaschly slzy.

Kormidelnice oddílu je s námi.

Lenka o berlích hraje s děvčaty hry a soutěže, ale na výpravy a hlavně na vodu to přeci jen s berlemi nejde. Přesto je stále aktivní kormidelnice oddílu a rozdává dál svůj milý úsměv a smích. Děvčata si vždy najdou chvíli, aby se přišly na svoji sestru podívat i domů, zejména když nocují na skaut-

ské chatě, kterou mají v Hradčanech.

Pro děvčata z třetího oddílu skautek platí, že správného přítele - sestru, poznáme podle toho, jestli k nám přijde, když je to nejvíce potřeba. A tomu je také, mimo jiné, učí skautské zákony.

Lenku čeká ještě třetí operace, nechce o tom všem mluvit, ale věří, že všechno dobře dopadne. Říká, že se ničeho nebojí, že je to všechno fajn, hlavně když může být mezi děvčaty v oddíle. Má pevnou vůli, chuť k životu, který je vlastně ještě před ní. Je to prostě statečná skautka. Myslím, že si právě ona vybrala ze skautského zákona ten pro ni nejdůležitější bod, který nyní potřebuje: „skautka je veselá mysl!“

Snad nepatří mezi slušné lidi.

Bohužel dodnes chodí okolo nás a docela možná dál jezdí autem člověk, který snad ani nemá svědomí. Nezná co je to cit, nerespektuje zákony, slušnost ani povinnost. Snad se ani neumí stydět a rozhodně nemá srdce na pravém místě. Byl bych rád, aby si alespoň přečetl tyto řádky.

Byl to nejdelší rok.

Někomu uběhne rok jako voda v Ploučnici, ale ten uplynulý rok byl pro Lenku snad ten nejdelší co pamatuje. Přesto díky životnímu optimismu, odvaze a statečnosti chodí Lenka do svého skautského oddílu, který je i jejím druhým do-

movem. Skautské heslo „Bud' připraven!“ vychovává skautky a skauty, aby byli opravdu připraveni na vše, co je může v životě potkat. Na to dobré, horší, ale i špatné. A že to není jen pouhé heslo, o tom nás přesvědčuje i tento příběh.

Nedá mi, než končit poučením pro všechny, zejména pro ty v autech: „Jezďte opatrně! Nespíchejte! Jsou chvíle, které se už nikdy nedají vrátit! Važme si života, zdraví a pravého přátelství!“

Jiří Řeháček-Balů

CO VYSÍLALO RÁDIO STVOŘIDLA NA FREKVENCÍ 2001

aneb X. LŠVS Vydří stopa 3.-12.8.2001 z pohledu vůdce

NÁPAD

Nápad dodala Béd'a, když psala fiktivní program lesní školy jako práci pro loňskou ILŠ na Lančově. Původně formální cvičení se všem tak zalíbilo, že celá Vydří stopa se odehrávala na teritoriu střediska Vysoké Mýto: jarní splutí Tiché Orlice a Loučné (Guma : zase dvě řeky, na které už nemusím jet), pak jachetní víkend na Seči, tři dny na stanici pro záchranu vyder v Pavlově a nakonec týden na základně vysokomýtských pod Stvořidly. Ač Béd'a tvrdí opak, zůstalo zachováno všechno nejdůležitější z jejího návrhu. Díky.

MÍSTO

Místo je to kouzelné. Ať za ranních mlh, v poledním slunci či za měsíčních nocí. Byl jsem varován, abych lesní školu příliš nezatížil sentimentem z blízkosti Sluneční zátoky na straně jedné a Orlovské myslivny na druhé, ale to krásné místo, které zatím jen málokdo z vodních skautů zná, si o to samo říkalo. Bylo přesně takové, jaké jsem si předepsal v loňské poznámce účtující s pro mě ne úplně jednoznačným vyzněním Trinidadu na Lančově. Žádná elektrika, jen půlkruh áček na podsadách, dřevěná kuchyň a hangár pro chvíle deště. Díky.

RÁDIO

Rádio se asi do nového století už nehodí, možná bude brzy smeteno, ale pro mě to bylo o důvod víc připomenout některé dávno zaniklé pořady i jména, která před léty posluchači znávali jako dnes kteréhokoli televizního debžota. Zároveň se nabízela řada asociací: účastníci se stali posluchači, instruktoři, kteří měli službu, byli hlasateli, denní řád se proměnil ve vysílací schéma a plán lesní školy v program vysílání. Od rady pro

televizní a rozhlasové vysílání jsme dostali licenci na dobu od 3. do 12. srpna a získali jsme frekvenci 2001. Jmenoval jsem se programovým ředitelem a začali jsme vysílat.

PRACOVNÍCI ROZHLASU

Pracovníci rozhlasu byli skvělým týmem už dávno před Vydří stopou. Vlastně už od LŠVS 1997 přes Devátou vlnu až k loňskému Trinidadu. Přibyl vlastně jen elév Ježek mladší, mezi externími spolupracovníky pak Cedník se Syslem a nakonec „posluchač zapojující se do vysílání“ King, jinak instruktor pražské lesní školy. Je radost řídit někoho, kdo ani řídit nepotřebuje, protože to svoje ovládá skvěle a ke společným programům přistupuje se snahou udělat je co nejlepší, nikoli prosazovat sám sebe. Díky.

POSLUCHAČI

Posluchači Rádía Stvořidla se vymykali běžné skladbě rozhlasových koncesionářů, pasivních konzumentů. Naši posluchači byli publikem pozorným, přemýšlejícím, aktivně spolupracujícím a vděčným. Zažil jsem takový zážitek na předchozích kursech už několikrát, jednu chvíli jsem to už začal považovat za samozřejmost, ale tentokrát jsem si příležitost poděkovat spolupracovníkům instruktorům i „spolupracovníkům“ účastníkům Vydří stopy ujít nenechal. Díky.

PROGRAM VYSÍLÁNÍ

Program vysílání byl převážně zaměřen k přípravě na kapitánské zkoušky, doplněn byl směsí pořadů z obecných skautských disciplín, pořady oddechovými i naopak těmi, které byly

pokračování na následující straně

JSME TAKY „JENOM“ SKAUTI

Stanislav Postl - York, zástupce vedoucího SOS

V den svátku svatého Václava 28. září 2001 se konal tradiční vodácký závod „Napříč Prahou přes 3 jezy“. Na zajištění této akce se již potřetí v řadě podílela i Skautská ochranná služba (SOS), některým zasvěceným též známa SOSka.

Členové SOS se podíleli na zajištění přepravy lodí a závodníků do prostoru startu. Z důvodu nedostatku místa v prostoru parkoviště u stadionu vodních sportů na Císařské louce se každoročně organizuje kyvadlová doprava mezi čerpací stanicí (SOSka se oficiálně účastnila zajištění této akce již potřetí). Nejvíce nás Naši bratři upozorňovali: „Jezdíme sem každý rok, nikdy jsme vás tady neviděli a vždy si to řidiči dokázali zorganizovat sami“. Těší nás že si někdo všiml našich nových pracovních krojů, potvrdila se jejich opodstatněnost. Hlavní organizátor celé akce (Guma) nás před akcí požádal o pomoc při zajištění právě dopravní situace, k tomuto kroku pravděpodobně přistoupil na základě pozitivních zkušeností s naší prací při řešení této problematiky v minulých letech, ale jak někteří tvrdí „byli jsme na 3 jezích teprve poprvé“! Vzhledem k bezohlednosti některých řidičů se dokonce stalo, že jeden z autobusů zůstal na parkovišti u startu zablokovaný více než 3/4 hodiny a druhý ohleduplně čekal zhruba stejnou dobu na vjezdu u čerpací stanice (skvělí a ohleduplní řidiči).

Dále jsme měli na starosti záchranu pod tzv. Karlovkou, kde byl pro tento účel k dispozici jeden sosácký nafukovací motorový člun. Stejně jako loni bylo potřeba zasahovat až na konci kategorie „OPEN“ (jednalo se o podnapilé vodáky na kánoji). Na Helmovském jezu jsme též měli jednoho ze svých lidí pro případnou záchranu při převržení či utopení lodě (byl na jezu nakonec jediný). V prostoru cíle členové SOS zajišťovali dopravu spíše tím, že se snažili docílit průjezdnosti příjezdové komunikace.

Na spolupráci s organizátory 3 jezů si v žádném případě nemohu stěžovat, byla naprosto perfektní a pokud bude z jejich strany zájem, budeme v ní pokračovat.

Na závěr chci podotknout, že pokud někdo z těch věčných kritiků a stěžovatelů u startu byl skaut, tak mám velkou obavu o skautského ducha (kam se ztratil, najdeme ho ještě vůbec někdy?).

Pokud se tato situace nezmění, tak dopravní situaci bude muset zajišťovat někdo jiný a uvidíme jestli s někým bude diskutovat, nebo si nechá nesmyslně a bezdůvodně nadávat od řidičů nebo účastníků akce (doporučuji Policii České republiky).

zamýšleny jako programové vrcholy. Původní plán bylo sice třeba několikrát změnit (náhlý vyšší stav vody na Stvořidlech, trvalý déšť, nepřítomnost pracovníka vydří stanice), jeho rozsah byl však dodržen (s výjimkou plavání, jehož lektor byl pracovně zaneprázdněn, a oprav lodí, které zhatilo deštivé počasí), dokonce doplněn o některá překvapení. Veškerý program byl posluchači „hitován“ jednou až pěti hvězdičkami. Objektivita hitací však brzy vzala za své, když posluchači zpočátku svá hodnocení nadsadili a skutečnost, že následující programy se jim líbily ještě víc, vyjadřovali šesti a více hvězdičkami. Narovnání nastalo až po naoko rozduřeném vyhlášení, že „maximum jsou čtyři“, což všichni správně pochopili a dávali pět.

PROGRAMOVÉ CYKLY:

BUDÍČKY S JEŽKEM MLADŠÍM

„Vstávej holka, už je ráno kalný jako Metuje...“

Budíček je vždycky nepřijemná věc. Když je to ale budíček s kytarou a s Ježkem mladším, který citlivě vybíral písničky z repertoáru Plíhalova, Nohavicova či Mňágy a Žďorop, uznejte, že to není až tak hrozné. A když poslední den nasadil Janotovu I cesta může být cíl, zalítoval jsem, že jsme si ji nedali do záhlaví lesní školy.

ROZCVÍČKY S PAVLEM BELŠANEM

Existují vědecké studie dokazující škodlivost ranního cvičení, přesto jsme ranní protažení zařadili, i když jen na úrovni „rozcvíček, které zvládly žabičky ze Staré Boleslavi. Skutečnost, že i tak měly jeho rozcvíčky prakticky nejnižší hitace, vede vůdce lesní školy k tomu, aby ještě pilněji trénoval optimistický tón Pavla Belšana. Na druhou stranu: kdo zažil Gumovu dobrovolnou rozcvíčku v dešti, které se zúčastnili všichni, bude si navždy pamatovat, co je to davová manipulace.

VYSÍLÁNÍ PRO ŠKOLY

Vypečeným dramatickým hrám (zkráceně vydrám) jsme letos říkali Vysílání pro školy, neboť se na první pohled zdají být určeny toliko malým dětem. Ve skutečnosti mají velmi pozitivní vliv i na dospělé, o čemž svědčí i výsledky hitace. K úspěšnému Vysílání pro školy bych přiřadil též seznamovací hry, drátování a malování na hedvábí, neboť je všechny připravovala Střelka. Trošku jsem se bál, jak přijmou tvrdí muži mezi účastníky „holčičí“ programy, ale ukázalo se, že mé obavy byly liché.

POLEDNÍ KNIHOVNIČKA JANY KLUSÁKOVÉ

Tento cizorodý prvek jsem nejprve vnutil do programu a pak se ho snažil nějak „zakomponovat“. A tak jsem četl úryvek z Junáka na přelomu století před výstupem Václava Břicháčka, foglarovskou montáž před stěhováním do údolí Sázavy, Pavlíčkovo Trosečnickem v drsné přírodě („Mít chuť na určité jídlo je vrcholem změkčilosti.“) na podporu jídelníčku realizovaného Ježkem mladším, z Wolkerova deníku před cestou na Lipnici a ze Zábranova před návštěvou Orlov, jen ukázka z právě vyšlé knihy Karla Rumla Z deníku Vlaku svobody naštěstí nemusela mít přímou souvislost s žádným z programů, zato jsem si s gusem vychutnal podvratnou činnost literáta Haška ve skautském táboře, jak ji popisuje Z.M. Kuděj v knížce Ve dvou se to lépe táhne.

ČERVENÁNÍ S RADIMEM UZLEM

„Proč mi Dátek říká, že sem bramborovej knedlík?“

Chtěli jsme jednou jiný název než je Zápraží či podobně seriovní tituly a sami posuďte, jak to dopadlo. Každopádně se vů-

bec nemluvalo o sexu. Nikdo se na něj neptal, maximálně chtěl Mojmir vědět, proč je bramborovej knedlík, což stejně vzápětí dementoval. Docela vážně se ale v polední pauze hovořilo o krojích a o jejich využití (Vydří stopa si stejně jako předchozí Devátá vlna svou vlastní krojovou otázku vyřešila), nebo o tom, kolik ze svého volného času je kdo ochoten věnovat skautingu. Obojí stojí za samostatnou poznámku, tak snad někdy příště. Páteční Červenání bylo věnováno hodnocení LŠ a asi nejvýznamnější výtkou byla poznámka, že výrobě totému měl předcházet alespoň krátký obecný úvod. Jinak cítím, že pokračuje trend posledních let, kdy účastníky lesních škol už tolik neberou „palčivé problémy hnutí“ a nemají potřebu se ke všemu vyjadřovat, jak to bylo běžné na akcích z počátku devadesátých let. Možná je to tak lepší.

PODVEČERNÍ MATINÉ

„Mají zbytečně moc času.“

Okřídlená Gumova věta byla míněna jako nadsázka, neboť podvečerní hodina volna v programu sice byla, ale vzhledem k tomu, kolik drobných úkolů museli posluchači v jeho průběhu zvládnout, de facto k Podvečernímu matiné leckdy ani nedošlo. Pořád někdo drátoval, maloval, vyráběl lakrosku, dlabal totem (někteří i za svitu baterek) či chystal soupravu pro rozdělování dřeva. A mezitím služba vymýšlela reklamy, které musely nutně předcházet výdeji jakéhokoli jídla, i kdyby to byla jen mrkev k odpolední svačině... Nikdy by mě nenapadlo, že to všichni vezmou tak vážně.

ŽIVÁ SLOVA S AKADEMIKEM ZDEŇKEM NEJEDLÝM

Název pro povídkové programy, které nastávaly po večeri byl blízký černému humoru. Však také, když jsem bezprostředně po sugestivním výstupu Václava Břicháčka utrousil „škoda, že to nemohl slyšet akademik Nejedlý“, šel čelný český psycholog do kolen a dovolil jsem si to jenom proto, že vím, že jaký je formát, a taky proto, že jsem ho předem upozornil, v jakém programovém cyklu vystupuje. Rozhodně bych něco takového neudělal po Balúových rituálech, které na rozdíl od Gigantova skautingu pro XXI. století neměly dobrou odezvu. Snad měla pravdu přemýšlivá posluchačka, která usoudila, že duchovní rozměr je záležitost natolik obtížná, že jí většina z nás nemůže pochopit, a proto jí dáváme tak nízkou hitaci. Snad.

HAYAYA

Dříve jsme mu také říkali program na dobrou noc a střídali jsme se v něm. Letos jsme našli ideálního Vlastimila Brodského v Ježkovi mladším a on si zas dokázal vybírat. Nevím, kdo bez něj vzal do ruky Ortenu, Thákura, Daniila Charmse či Zbyňka Havlíčka. Vrcholem byl pak večer pro Karla Kryla s kytarou i recitací, stačí pohlédnout na hitaci. Jako přídavek zařadil Ježek v deštivé páteční dopoledne ještě kryptogramy inspirované právě Krylem. Tentokrát tvořili účastníci sami a bylo to výborné. Tento kryptogram jsem dostal já:

*Jak tak Vydří stopa pádí
Evidentně jako mládí
Žáci všichni jenom trnou
Endlich jejich dny tu hynou
Když se konec chýlí*

A příště vám napíši, jaké byly PROGRAMOVÉ VRCHOLY

Ježek

8. V místě „nad Obzorem“ (Woposen) jsou tři pohyblivé a nebezpečné kameny. *A:* „U Woposa“ budíž odstraněn sloup na ryby a dva menší kameny. *C* tři kameny Strahada a (*C* a *D*) u Dvorců kámen „Osekáč“.

7. „U Spaleckého“ jsou kromě sloupů též v záhybu řeky při malé vodě velmi škodlivé kameny „Předčick“ a „Zemlička“.

9. Kámen „Sloup“ mnohého škod již zavřel a jest zvláště vorům nebezpečný. *C:* Poblíž něho u hajovny Sejce (Zetize) jsou kameny „Stodlev“ a „Pěčený“.

9. V místě „Popé“ zvaném leží v řece dva ostrovy. Kamene mezi prvním ostrovem a skálou jdeucí, rozděluje se po pravé straně taš, že po lovice odřadí se o druhý, níže ležící ostrov s lakrovou slou, že vory na tu stranu někdy z sobě strhají. *A* ponevadž tu místa dosti volného není, aby se plavci s vory stociji mohli, přikázají se tu mnohá něstestí. Různoro, mezi dvěma ostrvy do kority řeky sekoucí, jest zase proto nebezpečno, že proud, nebliedě ani k tomu, že vory nebo ledi do něho sjet: muslova pýře trdý velmi prudce a korvito zanáš. Prozo bude nutno rameno mezi oběma ostrvy zatrasiti u vřoku k ostrovům pevnou a širokou přehradou. *B:* Slup neboli lapáč ryb u tohoto ostrova, jenž náleží baronce Komásové, budíž zakázán. *A* žádá rovněž zatrasení Popela (Papeli) a odstranění několika kamenů „Kobyla“ (Kobbla) zvaných.

D: Dinnebier zahraňuje před vřokem selčanského potoka kámen „Fycel“, jenž jinak nepřekáží a žádá, aby upravena byla navigační cesta přes tento potok. Níže u výspy jsou nezávadné dva kameny „Stráca“ a „Zelený“.

10. Za to nebezpečný jest kámen „Radický“ (*A:* Radické, *C:* Rodické), *D* Hradický nebo Červený), jenž se svými sousedy budíž vylámán. *D:* žádá odstranění výspy před Živohoušití a vytesání stezky za Živohoušití.

11. Dva kameny „Lušky“ u vsi Živohoušitě (Ziwobausen) vorům škodlivé.

12. Výspy „pod Černou“ u Moráně (šiber der Morawy). *D:* Zpusobují s obou stran rychlý proud vody. Hned pod nimi kámen „Pep“; *C* jízaruje pod Morání ještě kameny: „Hastrman“, „Tělna“ (?), dva „Veverky“ řečné, dva „Kvočný“ (Wocžka) zvané a „Šimon“, *B* žádá utváření kamenné „Ščátka“ pod „Kráčovským“ ležící.

13. Pohyblivý kámen „Makáč“ v místě, než sluje „na Rabiňské“ (Rybiňské, B Hrabinské), zavřuje velké škody.

14. Dva pohyblivé kameny, které leží před dlejšími proudy (*B:* Braud) a zovou se „Prašíny“ a „Kole“ (*B* Správněji: Kolář). *D:* Dinnebier navrhuje, aby při menší vodě přecházela navigace na písčný ostrov při pravém břehu u Rabína a aby rameno řeky při jiném ostrůvku níže bylo přehrazeno. — *A* uvádí hned pod Rabínem dva kameny „Sklenice“ (Glas, Solenza) zvané.

15. Při vjezdu do proudů u Hofejšího slupu (horčesysy Sluppy):

A: Ober Ostlopte, kde po levé straně stojí sloup s křížem, *) *B:* „U křižových sloupů“ bev der Creutzstulen“) jest pro dvě blízké k sobě skály u pro velkou hlubinu za ním nevhodná a nejmohavnější píseba. Proto byla by třeba skály ve vodě stojící vylámat; nejméně na 2 nebo 3 sáhy do šířky a to možno nejvíce do hloubky. *A* na 3 sáhy hluboko, *B* na 3 sáh do šířky a 1 1/2 lakre do hloubky.)

A a *B:* Podobně musla by se u „Dolejšího slupu“ vylámati skála po levé straně na 1 sáh do šířky a tolikž do hloubky, a odstraniti kameny ze středu dráhy. *D* uvádí mezi Horním a Dolním slápen 9 kamenů, ale ptaví se ty pravě nepřekáží. Žáda však za to odstranění velké výspy kromě ně a vřoku potoka, který teče od Nedvězí řečné „v Zeleném“. Ale zdá se, že popravovat: jsou tu změřena, neboť druhé popisy uvádějí: „Železný důl“ až za Trebenzou.

16. Odstraněn budíž též kámen „Dědek“ (*B* a *C:* Geideck).

17. Podobně dva kameny „Plaky“ zvané a výspa u nich, protože spodek výspy tvoří spřítu, nebývá a ze dna vznikají kameny. Ty budíž nejméně na 1 1/2 lakre hluboko v jízdní dráze vylámány.

18. Kromě navážených kamenů „Skremuč“ zvaných (*A:* Kzenel, *B:* Skřezmetel) a navigační cesty bude nutno vylámat: zde ještě několik kamenů.

19. Kámen „Nedvědice“ musí se odlámati aspoň na pol sáhu (*B:* 1/2 lakre) do šířky i hloubky.

20. V místě „Německé“ (*B:* Německé) řečeném odstraniti jest výspa a několik navážených kamenů.

21. Kámen „Roháč“ musí být vylámán.

22. Na kamen „Roh“ (Polá? — *B:* „VK“; *C:* Wüzy) zvaném musí býtí odstráněn roh (ostroh) „Otes“ (Wotesel) řečený, neboť vrší mnoho do proudů.

23. Odstraněny budíž kameny „Černá polá“ (Čierna Pollna) zvané a (*C:* „Pěha“; *B:* Bečna).

24. Rovněž šose prabů v místě „Na stráni“ řečenou. *B:* Podobně po částečném zatrasení „Žezalco dle“ (Essen I orh) bude nutno odstraniti ty kameny, které leží po pravé straně plavbění dráhy, potom: „Pod vřky“ a „U bup skály“.

25. Stejně kámen „Mačenka“ zvaný a (*C:* volně kameny po levé straně ležící aspoň do šířky tři sáhy dále kameny „U Roziny“ (Rosina) po levé i pravé straně.

Dinnebier do míst mezi Marénkou a Kleteckem klade skály „Bečvář“ zvané a žádá, aby vysoká byla v nich navigační cesta aspoň 25 sáhů hlubká. Tak ve svém náčrtu poznamená skály „Bečvář“ zvané hned na počátku proudů za Horním slápen.

*) Patrně omyl s Futovým ostrem, neboť není zpráv, že by tam býval; kdy křží leda na korně. *J. Dinnebier uvádí orla.*

26. U skaly „V Kletceku“ řetěze jsou dva kamery „Hofejši a Dalejši žpusobek“. A číre po vystavení hraze u Kvietcka (Glegeskoj) odstranění pěti kamenů na dvou místech.

27. V místě „Pod Klepčemi“ (pod Krupčez) jest kámen „Malá Haka“.

28. Koočtá z kamenné „Baby“ (4 Hábaj zvaných musí být vyřazena „Dolejši baba“ (der Dellegerl Stein) která jest vorám škodlivá, a odstraněny spolu osmocerce kamery po pravé straně Bah.

Od tohoto posledního kamene počítají se do Práhy 3 míle a plavba do té i nahoru jest odhodit již polomilá a přijemná, až na to, že vystýtnou se ještě dvě výšpy, které bude třeba odstranit, totiž jedna pod Štěchovicemi, jež náleží Strahovu, a druhá mezi Zbraslaví a Modřany. Tato náleží Zbraslavské vrchnosti, která tu vyhlá poměrně velké myto, totiž 20 kr z voru. Obě jsou nebezpečny a musí být aspoň na 1 ložet odklizeny; protože voru nuceny jsou, aby takřka do kradu je objížďaly. Kdyby při větru nebo jiné náhodě přední vor na výšpě uval, pak rozlítá proud celou zadní část voru. Když jest zase malá voda, musí být i koně na výšpu vysazeny a po hubnutí led táhnouti. Posledně uvedená vrchnost může svou výšpu tím spíše na svůj náklad odstranit, když 20 kr. myta vyhra.

D. Dinebier žádá přehrady řeky u maleho ostrova před pobřežními skalami „Džbarami“ nad Štěchovicemi ležícího a pak taras u Velkého ostrova štěchovického na jiném cípu tak, aby částicně do středu řeky vyběhal. Navigace, která od Zrčbku-Hřimědic šla stále proudy po pravém břehu, přechází tu na jím cíp Velkého ostrova, jde po východní jeho straně a na severním konci přestupuje na štěchovický levý břeh. V jeho místě chvilí značná část řeky od Štěchovic až ke sv. Kiliannu, tedy asi ještěšit, který však již původně nebyl vpočítán do řady.

Poslední a dvacátýpátý jez je u modřanského mlýna, jež nyní náleží p. arcibiskupovi. Není zde žádného vodního měřítka a podle výpovědi přeseřných mlynářů jest prah ve vratcích o 9 palců vyšší. Protu budíž o tolikéž snížen. Hned pod tímto jezem usazuje se výšpa, která sice není ještě neškodí, ale v budoucnosti při sousední ostrov a také řetěže možla by být plavbě škodlivou.

Tím končí obsáhlý popis řetěze Vltavy od konise p. Vierna z Človova sestavený, i také popis Schönbönglův a účasnika jeho plavby. Dinebier zakresluje Vltavu ještě dále t. Kářiernho ostrova s. Kilianna přechází navigace s levého břehu řeky na jím cíp ostrova po mělně, kde dále po východní straně jeho a na severním cípu vrací se s ostrova na levý břeh. U mlýna ve Vranou jde jez od ostrova k pravému břehu řeky, takže plavbě, jež jde volným proudem, úplně neprekáží. U vltoku Berounský do Vltavy jest přívoz zbraslavský, kde patří se z kmě 3 kr. a za osobu ½ kr. Pod Lahořicemi odělaný jsou od zbraslavského panství čtyři střeže na obou březích Vltavy, aby ledy o ně se strážily do středu řetěze a neotrhalý břehy. Před jezem modřanským kreslí dvě výšpy vorám velmi nebezpečná a žádá jich odklizení. U nich, vyhybají se ostrovům pod jezem,

10. V proudcích „Bůčina“ (D. správněji „Bučky“) zvaných, jež daleko (mezi Hřimědicemi a Županovicemi) se prostírají, jsou tyto přečáky: „Čertova jizda“ (C. Tzertowa Gyška, Tenzels-Reischmull), kde jest výšpa kamennin promísěná s dřev. začátkem proudů „Bůčina“ zvaných okvaleno budíž na dvou místech několik kamenní a rovněž v proudcích omý kamery, které leží v jízdě dříve pod ranými dřevními střežmi. Podobně vy-lácnany budíž kamery, které leží za výjezdem z těch proudů až k doměnkům.

11. Naplavené kamery „Plachta“ zvané.

12. Hned pod nmi kamery „Kobylky“ (B. „Kozilky“, C. „Kozel“), řetěze.

13. Kamery „Mluchy“ (B správněji „Mlyš“, C. Mlyš) zvané s výšpou, která se prostírá až k mlýnu „Dřezda“.

14. Kárcen „Kat“ a za ním

15. dva kamery „Kobylky“ (C. Karpill) a za nimi „Modřinej“.

16. Za dvěma kamery „Jeleni“ řetězní, které nejsou tak nebezpečné, jest výšpa s několika škodlivými kamery. Ty budíž dílem oddíl-zeny, a dílem vyhlavný, at už se vystavějí dvě střeže či tři náč.

Dvacátýštvrtý jez je u Županovic a náleží pražským Křižovníkům (je Krlmuj). Jez sáhal dříve jen k ostrovu ve středu řeky a vystaven byl teprve r. 1703 přes celou řeku. Podle záznamů tehdy vodního měřítka není sice zcela správně stavěn, neboť hlavy práh ve vratcích je o 12 palců vyšší, vrata pak samá o 2 až 3 lokte uší, ale pro plavbu lodí bylo by velmi výhodné, kdyby nové přistavená část jezu byla zase strážena a plavbení dráha uvedena tak ve dřívější stav. D. (Přavili se zde řádne nánáka, bude možno lodi dobře tedy vytáhnouti.

Mezi županovickým a modřanským jezem bude záhodno tyto přečáky odstraniti:

1. Výšpa hned za jezem županovickým.

2. Pohyblivé kamery, které leží před kamercem „Svině“ (C. Slampka? a „Přasara“) nazvaném.

3. Velmi nebezpečný kámen „Mist“ nebo „Tesař“ (Zimmernerni řetězný, jenž leží s jinými dvěma po pravé straně. Zde budíž podobně, že hned pod ním, jakož i jízdě, zázem jest šup na ryby z pletelce prouti. Ten však nesmí být ve správně řece trpěn, protože kolem něho tvoří se výšpy a tak se jízdě dráha kazí.

C. V zátoči řeky před Bukovici jest kámen „Matka“.

4. Pod mlýnem Bukovici (A der Wokawitzer Muhl, B. Pulovce) jsou dva (4. pět) kamery.

5. „T. Vojtků“ (B a D správněji: „Vejřky“) jsou tři dva kamery (C a D) „Másto“ řetězní, které zvláště při nízké vodě jsou velmi nebezpečné.

C a D. Pod mlý. Ještě před Obozem, jsou kamery „Husa“ (Housa) a „Srnátsko“.

Poznameneati dlužno, že u Chvojné (B. Kholin, C. Kohlen), která náleží panství karlovošpenskému, jest více takových velkých lapků ryb.

vyšoký, ale má nepotřebně vysoký práh a přeřradu, aby lososi nemohli dělati přemety. To zavazuje, že voda spadá o 1 loket a 3 palce níže, nežli zemská míra vyměřuje. Obě toto zařízení budíž tedy odstraněno. Kdyby však mlynář namítal, že potom málo vody na mlýn potече, necht' jest poukázán na to, že jest mu volno mlýnský práh, beztak zvýšeny, o 9 palců snížit. Proto budíž o tolikéž snížen. *D.* Navigace přechází nad kamýčským jezem na pravý břeh, ale pod vsí Velkou vrací se zase na levý.

Mezi kamýčským a županovickým jezem nasýtají se tyto překážky:

1. Hned pod kamýčským jezem nakupeno jest ve středu řečiště výspa, která žene proud na pravo, na tři kameny „Oltář“ pojmenovane. C udává za Četmákem až k Vojtovi (Woyda) kameny: Oltář, Mazarác, Kobylý (Kaupolák) a Lečský. *D.* kreslí právě nad Vojtovu kameny zvané „Kamisař“ a „Pola“.

2. Pod touto výspou jest několik (4 čty) kamenů pohyblivých Obě tyto překážky budíž odklizeny.

3. Podobně též několik (4 čty) kamenů u něco níže v prostředku proudu ležících a „Kobylý“ (4. Khabolý) zvaných a

4. po levé straně výspa. *B.* Budě-li odklizeni tato, mohou by Kubyly ponechány býti natále.

5. Před a za kamenem „Vojta“ řeteným jest více (4-26) kamenů, které vř způsobí. Ty budíž odstraněny! *B.* Dva kameny „Horní a Došní Vojta“ zvané leží ve středu koryta. Protože jsou pohyblivé, působí velké škody a proto bude nutno je odkliditi.

6. Neméně budíž odklizen výspa „U Perontků“ zvaná, promísená naplaveným kamením, protože působí vř. *D.* Žádá odstranění dvou výsep u vsi Vesce při levém břehu.

7. Item pod vsí Vesce budíž odklizeny 4 naplavené a plavbě překážející kameny (*D.*) „Proudňáci“ — *B.* U kamenů „Jelito“ nad Zrubčkem nejsou tou dobou žádné nebezpečné kameny. *A.* Žádá odklizení 8 kamenů, *D.* pak tři kamenů „Jelito“ zvaných.

8. Pod vsí Zrubčkem odkliditi jest výspa kamenů; promísenou.

9. Vedle ní leží dva velké kameny, mezi nimiž nutno jest plochu nízkou bez nebezpečnosti. Proto budíž výspa a jeden z kamenů po levé straně proudů odstraněni!

D. Dianebier proti Zrubku zakresuje ves Hřimědice a podoryká, že se tu z lobkovského, ke Chlumci náležejícího přivozu platí z koně 3 kr. a z člověka ½ krejcaru: Pod potokem zrubčským a Hřimědicemi přechází navigace na pravý břeh. Před ostrovem u Zvírotic zakreslen jest mlyn a jez knížete z Lobkovic, o kterém v jiných našich popisech není ani zmínka. U vřoku županovického potoka je výspa.

⁹⁾ Popis *A.* má zde „in dem Talytaas“. Tento orientálský sřetvořený název povstal patrně ze špatného porozumění odpovědi na otázku, jaký je to kámen: „Taky Vhita“.

přechází navigace na pravý břeh, ale hned pod ostrovy vrací se zase na levý pobřeží. V jezu při levém břehu jsou už jen trosky z bývalé němčiny, jejíž obrovění pro velký náklad se nedoporučuje. Při pravém břehu jest dřevná němčina jen kratší a nižší, takže loď s větším nákladem jsou zde jen s obtížemi vytažovány. Dále žádá Dianebier vystavení dřevěných mostů pro navigaci česku u Červeného (Chuchelského) potoka a přes zářiv u Úsarského ostrova proti Vyšehradu. U Šitkovského mlýna začíná navigace česku pro koně v Podskali a pak v místě, kde nyní stojí pomník se sochou kdysi cis Františka zakresuje Dianebier dvě „královské“ solnice

* * *

Po dobrém zdání, které komisaři pro sledování překážek plavby na Vltavě pod vedením Vilema z Glouchova mistodržitelství 13. července 1718 podali, došlo skutečně k prováděcímu řízení. Arcibiskupství pražské dostalo na př. 23 zář. 1718 vyřčení, aby výšpy ve Vltavě na svém vltavotýnském panství svým nákladem odkliditi dalo. (Borscheck str. 586) Podobné vyřčení dostala i jiná panství povltavská, neboť mistodržitelství vyřký dne 13. května 1719 hejtmánům kraje kouřimského, bechyňského, pražebnského a bernátského, že o výsledku nařízení vydaného dne 15. července a 9. listopadu v záležitosti odstranění měsích překážek plavby nedostalo se nia ještě žádných zpráv a žádá, aby majitelé mlýnů bez průtahů přivedeni byli pokoutou k tomu aby vyčištění řeky provedli. Vymlouvají-li se někteří, že nemají po ruce způsobůch k tomu lidí, necht' to oznámi: mistodržitelství, které lidí k té práci vhodné na úbet majitelů opatří.

Snížení výšky vřecí jezů na jednotnou míru, r. 1719 nařízené a potom prováděné, ukázalo se opatřením nevýhodným, neboť když nastala leta trpící trvalým suchem, stało se, že jezy mohla býti nadřžována jen tak málo vody, že nestačila potom k volné přepravě lodí a vorů, jež mimo to nejednou na mlčínách v řece uvázly. Pro zásobování Prahy a severních Čech soli bylo to ovšem velmi osudné.

Abv toto považivé situaci se nepomohlo, podán byl návrh, jak bude možno udržeti ve Vltavě tolik vody, aby vorý s nákladem soli dospěti mohly ve třech, šesti nebo nanejvíše v devíti dnech do Prahy.

V návrdu tom neurčeno data stěžováno st jest znovu do toho, že ioka od napadaných stromů a navaletých kamenů i výsep se neřisti a mluho to, že v neupravených vřatech a námlčinách různé překážky plavbě se dějají. To prý posílilo se zvláště od 11 let, co dlouho trvající suché zavládlo, takže jen při jarním tání možno jest něco vorů do Prahy dopřaviti. Tak se stalo také že předšlého leta (1729) zůstaly vorý s nákladem soli obilí a jiných věcí po 14, 15 až 16 tehodně trčeti na mlčínách. Ze pak stl při nahodlém špatném počasí se rozpřýžala, naložené na voroch obilí že vzrůstalo a v Praze neočekávaná nouze o dříví a dražota povstala,

snadno lze ubohdroui. I tohoto roku vzei několik vorů s nákladem 16 000 beček soli již na devátý roden na cestě a neví se, kdy do Prahy se dostanou. Aby se tomu odpomohlo, bude nutno nejen teku od překážek vyčistiti a vrata podle polynů přisetých mlynařů upravit, nýbrž i na příhodných místech v Lužnici a ve Vltavě udělati zábrny, hráze a stavitla, aby tak propustěno bylo mlynnům jen tolik vody, co jest nutné třeba, ostatní pak nadržena voda aby se propustěla z nádrží vždy ob den asi tak na tři hodiny, aby tak stáčila k volné plavbě vorů po řece.

Opatření toto rozumí se ovšem jen pro případ malého stavu vody. V tom případě necht připraveny jsou všechny vorů na to aby v čas otevření stavidel mohly rychle propouštiti a dostati se aspoň ke Zvíkovu kde již spojené vody Vltavy a Otavy spíše splavně budou. Budou-li stavitla po třech hodinách zase uzavřena a voda na přístěch 15 hodin zase se nadržá, mohou býti opět okolo 8. nebo 10. hodiny večerní na tři hodiny zdvížiti a k Orliku a odtud dále až k Hřimězišticím a k Morani. A tak se to může opakovati po případě každý den, počínajíc za dlouhých letních dnů od 2. hodiny noční. Býla-li by voda v tak nepatrném množství, že by se ani na den, nebož za 24 hodin, v dostatečném množství nadržela, tu by se mohla stavitla otvřati vždy až za dva nebo tři dni. Tak dostaly by se vorů před nanejšelé v 6 nebo v 9 dnech do Prahy. V případě pak tak velikého sucha, že by se plavba jen dvakrát nebo třikrát za leto provozovati mohla, bude nutno, aby všechny vorů připraveny byly v takovém množství včasné vypouštiti a rázně v před se bráti, jaké by příbžné aspoň odpovídalo dopravě, kdyby týdně nebo denně byla provozována.

Takoveto přehrady buďtež vystavěny na místech k tomu vhodných, kde dno řeky jest pevné, břehy přiměřeně vysoké a ne příliš k sobě blízké, ale také nikoli značně vzdalené. Hodi se k tomu dobře zvláště krajina kottňovitá, v níž snadno může býti zřízena nádrž s velkou zásobou vody. Při tom tobo budíž dbáno, aby okolní pole a jinéky zřízením přehrady byly jen na tolik zaplavovány, pokud jím to prospěšno bude. Potřebný náklad bude rozpočten podle toho, jaký způsob pro to nebo ono místo bude vhodný; zdati zmíněná přehradla vystavěna býti má ve formě jezů nebo zase hráze. Náklad hrazen bude jednak z výnosu říčních mýtů, z poplatků oděnic a vrat, jakož i z peněz policejníkou správou poněkud zarych, tedy bez zatížení plaveckých zájemců, jak tu po poradě s král. komisásem, apelačním a obchodním radou Vilémem z Gouckova navrženo bude. A poněvadž při takovém zařízení doplavou vorů do Prahy ve 3, 6, nebo nanejvýše v 9 dnech, kdežto dosavad někdy přávé tolik veloknů ra to vynaloženo bylo, a protože tímto způsobem podnikatelé plaveb mnoho na pracovních lidech ušetří a mýt platiti nebudou, nebude jim také jistě připrdati obtížným, když budou platiti na př. z jednoho voru bez nákladu do přehradavé pokladny (Schluszen-Cassa) jeden šesták (= 10 kr.), z voru s nákladem soli z krajiny lužnické a týnské 15 kr., z krajiny

odklápený. A Pod zákovickým jezem jest kámen „Kocour“ a dva jiné, „Kozy“ řečeno.

Jednadvacátý jez je v Žebrakově. Návěti svobodníkovi Mikuláši Žebrakovskému (D. Vítěcha Nosákov). Sice ani zde nelze nalézt měřítka, ale voda není příliš vysoká vydržena, protože jez je velmi nízký. Před časem byl tu vystaven jez jen do polovice řeky (až k výšpě, kterou nanašel panok Jáhondý s pravého břehu věkajily), ale nyní jde již přes celou řeku. Nejsou však v něm vrata. Proto budíž nadřeno, aby udělana byla vrata 13 loktů široká s vysokými kozami; a se splavem 30 loktů dlouhým, anebo aby polovire jezů zase odbourána.

Od tohoto jezu až k jezu Praudkovičkemu není kamenná v plavební dráze a plavba jde tu velmi dobře. D. Navigátor přestupuje nad žebračkovským mlynem na pravý břeh, ale hned za výšpami pod jezem vrací se na levý pobřeží.

Dvacetkrátý jez je v Praudkovičích (Praudowsker, A. Erekkosker). Naveři podlažením knizele Lobkovic k Chludici (D. Josefa Řáhoři na levém břehu, druhý nájez na pravém břehu knizele Lobkovic. Z polovice jest jez spustlý; i zde, až dcer: tu žádáno měřítka, není jez vysoký, ale za to zcela spustlý; i milo jest naděje pro rezamantnost majitelovu, aby byl oprašen. Mezi tímto a kamýčským (Kamenzzer Wdh.) jezem leží tyto výšpy a šodivé kamenný:

1. Hrad pod praudkovičským mlýnem jest výšpa plná drobného kamenní;
2. U sí kamenná „Brodák“ (B správněji: „Proudák“) ve středu řeky. A žádá odstranění šesti kamennů pod tímto jezem.
3. Kámen B. „Těkolde“ (Trollarsch. D. Wiedegollasch), jenž ažli asi tak uob kručí dále na levé straně. Nohy by jistě zatím zůstati, protože není na škodu.
4. V místě B. „C“ výše“ (u Wyren; řečením bude ruzso odkázati z koryta řeky; navrženo a napravené kamenní;
5. Tři kamenný „Křev“ zavad (D. Wegker; jřasným kam. = křev) v síce v proudu, ale bukolí provětrání usástraně, mohly by druhé dva bez škody zůstat;
6. Vode bývalého kamenné „Nurbäcker“ (D. Norbel proti Hřpišňovj) není menší kamen který bylo by dobře také odkázati. A žádá od kamenný „Křivých“ Gschibby až k Černákově odstranění 70 kamennů. D. Klade před Černákovem a pod Hřpišňovem jest kamenný „Mittere“ (č. Metra) a „Můdardák“, kterom níže dva kamenný „Černák“ zvané;
7. Pod Černákovem navalen jest pětibé vorů velmi překážející kamenn B. „Cihla“ (vysal řečeny s několika jinými. Ty budíž vybrány. A žádá pod zastavením; jest se u Černáka provésti má, jesté odkázati nejmeně 30 kamenní.

Tradvacátý jez je v Kanyčce (zu Kammesserten). — A. Khammbeckh), Patří knizele z Lobkovic. Sice nemá žádného měřítka a není ani příliš

Od našich krajanů

ZPRÁVA PARDUBICKÉHO KAPITÁNA

Po uskutečněných volbách se uskutečnil rychlostní závod kanoí na řece Chrudimce a Labi za účasti 15 posádek přístavů Pardubice a Vysoké Mýto.

Připravuje se program na akci „Kapka“. K účasti byli vyzváni vedoucí sušáckých oddílů z celého kraje, přednášky budou zahájeny v listopadu letošního roku.

Byl připraven závod SKARE na Seči.

Děda

ZPRÁVA LIBERECKÉHO KAPITÁNA

Protože od začátku srpna po dnešek jsem byl nemocný, nemohu podat vyčerpávající zprávu, tedy jen to co vím a pokládám za nutné“

– 2× účast KK na krajské radě v Liberci

– oddíly z našeho kraje se účastnili na těchto sportovních akcích: Mimoňské pádlo (Mimoň), Kotorský závod (Liberec), Přes 3 jezy (Praha), Krajské závody v kanoistice (Mimoň), SKAPA (Kolín)

– jednotlivé oddíly se účastnily Svojsíkova závodu až do úrovně krajského kola

– oddíly uspořádaly své letní putovní nebo stálé tábory včetně mezinárodní účasti, nebo výjezdu do ciziny

– účast na Admirální plavbě Mazury 2001

Mao

ZPRÁVA PLZEŇSKÉHO KAPITÁNA

V současné době se zaměřujeme na dva stěžejní úkoly. Jeden je náš vodácký, a to Kapka. Již máme v podstatě vyřešené rozdělení jednotlivých víkendů a to jak po stránce termínů, tak i místa. Rovněž tak je v běhu soustředování a zpracovávání všemožných materiálů, které bychom rádi poskytli frekventantům. Ještě sice neuplynula doba, do kdy mají být podány závazné přihlášky, ale podle předběžného zájmu věříme, že Kapka proběhne podle předpokladů.

Druhým naším úkolem je participace na akci, která má již svou tradici - to je Západočeské jamboree. Vzhledem k tomu, že na místě dřívějšího jamboree - vojenské střelnici v Lobzích - probíhá výstavba nové střelecké haly, rozhodl přípravný štáb uspořádat jamboree v areálu výstaviště, jehož předností m.j. je, že leží na břehu řeky. A to by zase byla příležitost pro plzeňské vodáky, aby účastníkům jamboree nabídli nejen ukázky našeho výcviku, ale hlavně, samozřejmě za odborného dohledu, i různé aktivity na vodě, pramice i lehké lodě. Doufáme, že i touto cestou by bylo možno podnitit mnohé pěší oddíly k vodácké činnosti. Pinda

ZPRÁVA KOMODORA O STAVU VODNÍHO SKAUTSTVA

Na území Moravskoslezského kraje se nacházejí 4 přístavy VS a 3 OVS při suchozemských přístavech. Na svém ustavujícím zasedání si kromě jiného dal za úkol pravidelně pořádat krajskou akci VS. Po smutné zprávě o úmrtí nestora VS Unnry přirozeně padl návrh, pořádat tuto akci jako „Unn-

rův memoriál“. V jejím rámci proběhnou i případné kvalifikace na celorepublikové akce. Při ustavujících volbách byli do KRJ zvoleni br. Hogan z Přístavu Opava jako předseda, ses. Valčáková z 3. OVS Havířov jako VZ DK, br. Káňa z Přístavu Eskadra jako předs. rev. komise což s mou maličkostí činí 4 vodní skauti z celkově sedmnáctičlenně KRJ takže tato je už od samého vzniku zřetelně namodralá.

V příštím roce bude stěžejní krajskou akcí „Moravskoslezské Jamboree“. Jejím vůdcem byl jmenován br. Hogan (z titulu své funkce neměl morální právo se návrhům na své jmenování dlouho bránit), takže vodácký program bude na Jamboree určitě výrazně zastoupen.

Velice plodná spolupráce byla navázána s 50. oddílem vodních harcerů z polského Chorzowa, ale o tom až příště.

Sten

NOVÉ KLUBOVNY V BRANDÝSE

Přístav Retra získal za symbolický nájem 1 Kč ročně několik místností ve zdevastované budově bývalého soudu, a tak se po návratu z tábora u rybníka Musíku u Příčovic věnovaly skautky i světlušky až do konce prázdnin zednickým pracem. Teď na konci září jsou už všechny místnosti vyklizeny, vymalovány a v přidělené garáži jsou složeny přistavní lodě.

j.

ŽELVA NA TÁBOŘE ČESKOBUDĚJOVICKÝCH

Na táboře českobudějovické BRIGY na Orlické přehradě byla spatřena asi 20 cm dlouhá tropická želva. Než však byl připraven plán k jejímu odchytu, želva frnk frnk a byla pryč.

Šotek

JAK JSME „ZMRZLI“ NA OHŘI

Na začátku září, kdy by ještě mělo být krásně a teplo, jsme se vydali na oddílovou výpravu na Ohři. V sobotu ráno jsme všechny maminky ujistili, že zima a déšť je jen v Plzni, zatímco v Karlových Varech už je právě letní počasí. Když však přšet nepřestávalo ani v Lokti, rozhodli jsme se, že na vodu pojedou jen větší, kdežto menší děti půjdou na procházku do města. Zázrakem přšet přestalo a dokonce chvíli svítilo sluníčko. Druhý den se sice nepovedl a zmokli jsme opět, přesto to byla zdařilá akce.

Jája, 92, OVS Kotva Plzeň

SRDÍČKOVÝ DEN V BRODĚ

Vodní skauti z Havlíčkova Brodu se 22. září zúčastnili „srdíčkového dne“, který pořádala Nadace Olgy Havlové. Nemalý počet 175 špendlíků se symbolem červeného srdíčka prodali členové 5. oddílu během tří hodin a svým dílem tak přispěli na léčbu rakoviny.

Jana

pokračování na následující straně

Od našich... pokračování z předcházející strany

JILEMNIČTÍ NA BEROUNCE

42. oddíl vodních skautů z Jilemnice uspořádal putovní vodácký tábor po řece Berounce, kterého se zúčastnilo 14 skautů. Mimo sjíždění řeky jsme navštívili hrady Krivoklát a Karlštejn. V průběhu tábora byl proveden „křest“ nováčků a plnili jsme odborku plavce. V závěru jsme přestáli velkou průtrž, která byla na hranici větrné smršťe.

Mráček

ROVERSKÉ KINO V PLZNI

Co znamená název „roverské kino“? To se jednou až dvakrát měsíčně sejdem na městské radě v Plzni a promítá se film, který byl předtím inzerován na plakátcích. Spíš měl by se promítat, protože většinou vidíme film úplně jiný. Ale to nevadí, protože je tady bezvadná atmosféra a sejde se tu spousta výborných lidí. Machi

TAKY MODRÁ KOTVA MÁ NOVÉ KLUBOVNY

Přístav Modrá Kotva Liběchov a 14. oddíl VS z Brandýsa dostali klubovny ve stejné budově jako Retra. Od konce tábora zde polykáme spousty prachu a vynášíme harampádí od plynových masek až po zdravotnická lehátká. Už se zde ale scházíme a budujeme 3x. Na podzimní prázdniny poje-

deme do Českého ráje na čtyřdenní výpravu. Zdena

ŠPAČKOVÁ LIGA V TŘEBÍČI

I přes deštivé počasí se vlčata, žabičky, skauti i roveři z trebičského přístavu zúčastnili druhý zářijový víkend tradiční Špačkové ligy, která se odehrává v lesích nedaleko Studence. Na místo společného srazu jich sice dorazilo jen několik, ale na špačkovišti samém se sešli s těmi, kteří dorazili se svými rodiči, neboť špaček je hra pro všechny věkové kategorie a většina rodičů si to nenechá ujít, ani kdyby trakaře padaly.

j.

SEDMIČKA PARDUBICE

Malování: Začátkem září jsme se rozhodli vymalovat naše klubovny a vylepšit si tak estetické cítění ze své klubovny. Chopila se toho Admiralita a daný úkol odvedla na výbornou. Dámská část přístavu se ujala úklidu klubovny a také se jim to podařilo.

Minulou neděli - podzimní plavba po Chrudimce na pramicích. Perfektní počasí, perfektní atmosféra, skvělé hry. Čeká nás ještě Vavřínecký potok a celý oddíl žije v očekávání Dábelského sedmiboje s tradiční 110% účastí. Očekávaným závodem je i Zlatá Želva, kde se letos poprvé otevírá kategorie „open“ a samostatná kategorie „Tarbíněk“

Tři jezy poprvé s kluky

Šroub

Tak jsem jel letos poprvé Tři jezy s našimi kluky. A stálo to za to.

Jako každý rok přijeli jsme už den před, ostatně jako většina závodních posádek. Na start jsme se dostali po dlouhé jízdě metrem, ano jeli jsme až z „Háje“, přihlásili, zaplatili a čekali na loď. Kupodivu přijely v čas, ale když jsem je strojil, nestihl jsem výklad tratě, to se ukázalo jako kámen úrazu.

Na startu jsme si prohlédli většinu soupeřů ze předu, jelikož tu byla velká šance, že je uvidíme jen ze zadu. Kupodivu se kluci dobře rozjeli, až jsem se divil. Dlouho jsme jeli v malé skupince z které začaly odpadávat posádky až nás zbylo jen pár. Pod kyvadlem jsme si to namířili do pravého oblouku, tam nám ovšem Ježek naznačil že tudy cesta nevede, tak jsme přešli Vltavu na levou stranu a pokračovali skrz levý oblouk. Zde nás zase dojelo pár soupeřů. V cíli jsme byli druzí, po malých úpravách výsledkové listiny pak i první.

To jsem nečekal. Musím pochválit kluky, protože jeli co mohli a hlavně dojeli. Taky se jim musím omluvit za malý kiks pod kyvadlem.

Letos se mi závod moc líbil, můj dojem z organizace závodu byl dobrý a vše šlo jak se řeklo, za to vám Pavle a Gu-mo děkuji.

Tak zase za rok „Aaahoj“

PMT

Šroub

Ptáte se co to je? Kdy to je?

To je závod který se nevzdává, přeloženo do češtiny Pražský Maratónský Triatlon, letos byl už jeho třetí ročník a je hned druhý den po Třech jezzech.

Na startu se sešlo několik dvojic muž-muž a jedna dvojice žena-žena, v našem případě děvče-děvče, jeden jednotlivec. Letos nebyla smíšená žena-muž.

Nechápu, proč nás nebylo více, protože si při závodě krásně protáhneme. Je to celkem pouhopouhých cca 42 km a nějaké drobné. Já se těšil jak malý kluk na vláčky. Nějakých 2,4km loď, 2,5km během a 3,5km kolmo a to vše jen pětkrát. Do čtyř hodin to má každý za sebou, ti nejrychlejší skoro za tři (Jupp). Musím ještě podotknout, že ta něžná dvojice (Polárka - Viki) nás všechny pěkně proháněla. Při každé změně sportovního náčiní máte šanci se posilnit ovocem a ta-

ké se napít. Záleží co pořadatel připraví. Samotný závod je taková rychlejší procházka okolo Vltavy.

Chtěl bych také poděkovat Juppovi, že připravil po dobu závodu pro naše kluky hru, a my jsme si mohly jít v klidu zaběhat. Juppe příští rok nás, nebo aspoň mne tu máš zase.

Pražský maratónský triatlon 2001

III. Pražský maratónský triatlon

Praha, 29. září 2001

Pamětní list

Stalo se již zvykem, že po závodech Napříč Prahou přes tři jezy pořádá 16. přístav VS druhý den náročný závod pro R&R a starší - Pražský maratónský triatlon. Nejinak tomu bylo i letos. Na startu se letos sešlo jedenáct účastníků. Oproti předchozím ročníkům došlo k menší změně v pravidlech pro dvojice - dříve se uběhnuté či ujeté kilometry počítali dvojici dohromady a tudíž oněch 42, 195km společnými silami urazili dříve. Letos každý z dvojice musel ujet a uběhnout celkem 42,195 km. Ani toto znárodnění závodu však sportovně ladivě neodradilo.

Po projetí trati a vysvětlení pravidel se za obrovského povzbuzování diváků závodníci vydali na trať. Síly byly mezi všemi vyrovnány, takže bylo se opravdu na co dívat. Závodníci se s velkým nasazením vydávali na jednotlivé okruhy - jízdu na lodi, běh či jízdu na kole. Do čela závodu brzy se prosadily známé tváře - obháječi loňských vítězství. Ostatní si to, ale nenechali líbit a vítězství jim rozhodně nechtěli dát zadarmo. Nakonec rozhodovala zkušenost a předchozí příprava. Byly stanoveny nové traťové rekordy pro dvojice a dokonce padl i dva roky starý rekord jednotlivců - Jupp se nám asi dobře vyspal. Po doběhu všech závodníků a odpočinku následovalo vyhlášení vítězů, rozdělení cen a nově i udělení putovních pohárů.

Co dodat na závěr - příště přijďte všichni a konečně už porazte Juppa, Šrouba a Honzaše. Ať jsou na pohárech nová jména.

Výsledky:

kategorie	jméno	město	Celkový čas	Pořadí v kategorii	Celkové pořadí
Dvojice muži	Šroub Honzaš	Liberec	3:33:00	1.	2.
	Rákos Robin	Pardubice	3:43:05	2.	3.
	Knarr Kšanda	Ostrava Praha	3:47:10	3.	5.
	Úhoř Štír	Pardubice	3:52:08	4.	6.
Dvojice Ženy	Polárka Viky	Jablonec n. N.	3:43:45	1.	4.
Jednotlivci	Jupp	Praha	3:04:21	1.	1.

Slovo ředitele k závodů: Napříč Prahou přes 3 jezy

Nejprve omluva, za vše, co nebylo úplně v pořádku, zejména za tu neotevřenou šlajnsu, na kterou se všichni určitě moc těšili. Snad to do příštího roku bude opraveno.

Letošní ročník byl opravdu rekordní. Rekord padl v počtu přihlášených posádek (celkem 112, z toho 34 bylo v kategorii Open), s čímž souvisí i rekord v konzumaci uzenek. Rekordní byl i čas nejrychlejší posádky na pramici (v kategorii Open), který má hodnotu 34 min. 13,9s. Také byl historicky největší počet závodníků v jediné kategorii (žáci na P550 - celkem 25 posádek), i tak byl start této kategorie hromadný bez vážnějších kolizí.

Celkem se závodů zúčastnilo 53 oddílů z 31 přístavu nebo střediska. Bylo obsazeno celkem 10 kategorií, z nichž však tři nesplnili pravidlem daný počet posádek (vždy pouze dvě lodě). Z celkového počtu 78 pramic v závodních kategoriích bylo 57 typu P550, což je 73,1 % startovního pole! Rychlostních pramic bylo 12, ostatních jen 9. Z přihlášek dále vyplynulo, že 10 posádek bylo ve vlčáckém či světluškovském věku (do 12 let).

Vše výše uvedené mě vedlo k nápadu předhodit plénu návrh nového uspořádání kategorií pro příští ročník:

Jediná kategorie rychlostních pramic – žáci a žákyně (dohromady).

Jediná kategorie ostatních pramic – žáci a žákyně (dohromady).

Kategorie na P550: starší žáci (12–15), starší žákyně (12–15), dorostenci (15–18), dorostenky (15–18) a navíc mladší žáci a žákyně dohromady (mladší 12 let).

Nová kategorie (stejně se v ní neoficiálně závodí) – pětičlenná pramice bez omezení věku a typu pramice.

Kategorie Open pro všechna pravidla a obsazení, které nesplňují podmínky výše uvedených kategorií.

Tak na příštích „jezech“ AHOJ.

Guma

Pramice P550 žákyně:					
1	1	534.	14.	Vysoké Mýto	0:40:58,6
2	51	512.	4.	Jablonec nad Nisou	0:41:13,1
3	46	511.05	3.	Mimoň	0:41:47,7
4	95	523.10	2.	Nové Město nad Metují	0:42:02,6
5	50	512.	4.	Jablonec nad Nisou	0:42:16,8
6	47	9.	96.	Pízeň	0:42:36,2
7	48	217.10	5.	Ml. Boleslav	0:43:07,6
8	49	4.	4.	Praha 3	0:43:17,2
9	42	614.10	4.	Třebíč	0:44:08,6
10	44			Praha 8	0:44:37,4
11	43	219.10	3.	Brandýs nad Labem	0:45:27,9
12	45			Liberec	0:46:13,3
Pramice P550 dorostenci:					
1	74	511.05	2.	Mimoň	0:36:01,9
2	73	7.	7.	Pardubice	0:37:47,4
3	70	217.10	8.	Ml. Boleslav	0:38:08,9
4	66	4.	11.	České Budějovice	0:38:21,2
5	71	9.	96.	Pízeň	0:38:35,7
6	69	9.	92.	Pízeň	0:39:18,3
7	68	523.10	1.	Nové Město nad Metují	0:39:55,2
8	67	615.04	1.	Žďár nad Sázavou	0:40:51,3
9	75	218.02	3.	Nymburk	0:43:31,9
10	72	4.	5.	České Budějovice	0:45:51,6
Pramice P550 dorostenky:					
1	83	523.10	2.	Nové Město nad Metují	0:39:33,0
2	85	512.	4.	Jablonec nad Nisou	0:39:55,4
3	86	4.	4.	Praha 3	0:41:17,3
4	82	317.13	413.	Opavany	0:41:48,7
5	88		5.	Ostrava	0:41:52,9
6	89	614.10	4.,5.	Třebíč	0:42:24,9
7	87	532.07	17.	Pardubice	0:42:53,7
8	84	9.	94.	Pízeň	0:43:51,7
9	81		3.	Terežín	0:49:31,6
10	91	104.06	6.	Kolín	0:52:54,2

Výsledková listina – Napříč Prahou přes tři jezy 2001

Rychlostní pramice žáci:

1	57	7.	30.	Liberec	0:38:37,1
2	59	214.02	22.	Kolín	0:38:59,7
3	58	214.02	22.	Kolín	0:39:38,6
4	62			Albatros.	0:40:00,9
5	56	9.	94.	Pízeň	0:41:33,2
6	60	9.	96.	Pízeň	0:42:39,1
7	61	9.	96.	Pízeň	0:43:53,4
8	55	9.	92.	Pízeň	0:44:26,8
9	53	615.04	6.	Žďár nad Sázavou	0:44:54,9
10	51	534.	14.	Vysoké Mýto	diskvalifikace

Rychlostní pramice žákyně:

1	54	9.	92.	Pízeň	0:38:39,1
2	52	615.04	7.	Žďár nad Sázavou	0:45:04,7

Libovolná pramice do 530 cm žáci:

1	40	513.07	32.	Liberec	0:42:21,9
2	37	4.	4.	Praha 3	0:43:27,3
3	39	311.04	4.	Praha 3	0:46:14,2
4	38	4.	4.	Praha 3	0:46:45,4
5	42	33.	33.	Praha 7	0:50:27,4

Libovolná pramice do 530 cm žákyně:

1	41	317.13	413.	Opařany	0:45:17,1
2	36	4.	4.	Praha 3	0:50:17,6

Libovolná pramice do 530 cm dorostenci:

1	92			Praha 8	0:44:54,0
2	93			Poděbrady	0:45:15,5

Pramice P550 žáci:

1	3	534.	14.	Vysoké Mýto	0:37:18,9
2	21	511.05	2.	Mimoň	0:37:38,9
3	19		5.	Havlíčkův Brod	0:37:55,9
4	11	4.	4.	Praha 3	0:38:23,3
5	18	22.	21.	Praha	0:38:50,7
6	14	217.10	8.	Ml. Boleslav	0:39:07,1
7	15	614.10	5.	Třebíč	0:39:33,7
8	22	511.05	2.	Mimoň	0:39:40,0
9	13	7.	30.	Liberec	0:39:50,0
10	1	514.11	42.	Jilemnice	0:40:00,0
11	24	3.	8.	Ostrava	0:40:10,0
12	7	317.13	313.	Opařany	0:40:20,0
13	17	216.08	9.	Neratovice	0:40:30,0
14	4	4.	11.	České Budějovice	0:40:40,0
15	2	514.11	42.	Jilemnice	0:40:50,0
16	8	9.	92.	Pízeň	0:40:55,0
17	10	10.	10.	Liberec	0:40:58,5
18	9	513.07	31.	Liberec	0:41:04,9
19	23	218.02	3.	Nymburk	0:41:40,7
20	5	4.	11.	České Budějovice	0:41:44,5
21	6	4.	1.	Žďár nad Sázavou	0:42:07,9
22	16	16.	16.	Praha 3	0:43:27,3
23	12	4.	4.	Praha 3	0:44:20,0
24	20			Poděbrady	0:47:42,1
25	25	816.03	68.	Ostrava	0:49:33,7

Kategorie open:

1	262	214.02	104.	Kolín	0:34:13,9
2	285	512.01	4.	Jablonec nad Nisou	0:36:09,7
3	253	4.	9.	České Budějovice	0:38:00,0
4	251	514.11	42.	Jilemnice	0:39:31,4
5	261	217.10	5.	Ml. Boleslav	0:40:19,2
6	256	6.	9.,6	Kolín	0:41:11,2
7	279		5.	Ostrava	0:41:26,2
8	280	405.10	5.,16.,28.	Třebíč, Praha, Ostrava, Liberec	0:41:31,9
9	273	532.07	7.,17.	Pardubice	0:42:12,2
10	252		3.	Terezín	0:43:34,8
11	260	7.	30.	Liberec	0:44:41,8
12	274	532.07	12.	Pardubice	0:47:40,1
13	255	62.	23.	Praha	0:48:02,5
14	276	218.07	3.	Poděbrady	0:49:31,0
15	277	3.	8.		0:52:38,7
16	275		5.	Louny	0:58:26,3
17	268	614.10	7.	Třebíč	1:04:49,4
18	267	219.10	3.	Brandýs nad Labem	1:05:37,2
19	284			Neratovice	1:12:11,8
20	269			Hostivice	1:13:55,0
21	272			Hostivice	1:13:57,0
22	271			Hostivice	1:14:43,0
23	270			Hostivice	1:15:21,0
24	263			Jablonec nad Nisou	1:15:22,0
25	283			Neratovice	1:16:27,0
26	257	99.	170.	Praha 1	1:17:13,0
27	282			Neratovice	1:18:13,0
28	254	615.04	6.	Žďár nad Sázavou	nezměřeno
29	264			Jablonec nad Nisou	nezměřeno
30	265			Jablonec nad Nisou	nezměřeno
31	266			Jablonec nad Nisou	nezměřeno
32	278	3.	8.		nezměřeno
33	281			Neratovice	nezměřeno
34	286			Stará Boleslav	nezměřeno

Vodácký lesní kurs SkVoKuLeČek

Předposlední týden v srpnu se sešlo 24 frekventantů z celé republiky v Březně u Mladé Boleslavi. Všichni přijeli plni očekávání, smíření s tím, že bude občas potřeba zapojit i mozek, ačkoliv jsou prázdniny. Sbor instruktorů svým založením plně odpovídal zřeštěnosti všech zúčastněných. Kromě toho, že jsme se zde dozvěděli mnoho nového, seznámili jsme se s novými skvělými lidmi, opravdovými kamarády, na které bylo v každé situaci spoletnutí. Za ten týden společně strávený na kursu jsme si vryli do paměti i srdcí mnoho krásných a zároveň drsných zážitků, na které budeme dlouho vzpomínat. Sešla se tu parta úžasných lidí, kteří si plně důvěřovali a vzájemně si pomáhali, kdykoli bylo třeba. Přáli bychom si, aby takovým kursem mohlo projít hodně mladých skautů a skautek.

Za ty krásné zážitky vděčíme zejména instruktorům Práškoví, Vezírovi, Šroubovi, Kvítkovi, a za ty drsné hlavně Juppovi. Děkujeme!!

Jen neradi jsme se loučili a všichni jsme si slíbili, že se sejdem na 3 jezích i v Nymburce při skládání čekatelské zkoušky.

Alena Šerhantová - Fižd'a

Kapitánské zkoušky v roce 2001

Pavel Česák

Ve dnech 28. a 29. září 2001 proběhly na závěrečném víkendu X. LŠVS kapitánské zkoušky. Před zkušební komisí HKVS, vedenou J. Veitem - Gumou, podstoupilo 26 kandidátů teoretickou část zkoušky. Praxi již většina z nich splnila na víkendech a tábore lesní školy. Jednadvacet kandidátů zkoušku dokončilo, pěti dalším zbývá doplnit buď některou z praktických disciplin, nebo splnit formální podmínky pro udělení. Novým kapitánům přeji dobrý vítr do plachet a aspoň stopu vody pod kýlem. Jsou to:

01/01	Lukáš Bíca	České Budějovice
02/01	Jana Šnebergerová	Plzeň
03/01	Roman Houdek	Třebíč
04/01	Vladimír Kučera	Hostivice
05/01	Petra Holečková	Stará Boleslav
06/01	Jitka Hlavatá	Stará Boleslav
07/01	Petr Machovec	Jilemnice
08/01	Jana Navrátilová	Pardubice
09/01	Kristýna Králíčková	Ralsko
10/01	Markéta Babóová	Liberec
11/01	František Topinka	Praha
12/01	Jana Holendová	Havlíčkův Brod
13/01	David Bryxí	Poděbrady
14/01	Zdena Nesnídalová	Brandýs nad Labem
15/01	Radka Machaňová	Jablonec nad Nisou
16/01	Milan Maxa	Třebíč
17/01	Ladislav Berit	Kralupy nad Vltavou
18/01	Mojmír Novotný	Třebíč
19/01	Lucie Machová	Plzeň
20/01	Jaroslav Šejnoha	Horní Počaply
21/01	Kateřina Maurová	Nové Město n. Metují

Bezpečnost a riziko na skále, sněhu a ledu.

Pit Schubert, FaB Praha a KLETR Plzeň, cca 600 Kč

Unikátní čítanka, která na řadě skutečných příhod demonstruje příčiny i následky nejrůznějších horolezeckých nehod a vyvozuje z nich praktické závěry pro to, aby se pokud možno neopakovaly. Autor, sám vynikající horolezec, profesí pracovník leteckého a kosmického vývoje je vedoucím bezpečnostní sekce Německého alpského spolku (DAV) a soudním znalcem pro oblast horolezeckých nehod. Knížka, přes svou vysokou cenu, by neměla chybět v přístavních knihovničkách, aby byla k dispozici lezeníchtivým roverům. Ale i ostatním má co říci. Abyste si učinili představu, zmíním názvy některých kapitol a odstavců:

- * Jak jen se to mohlo stát - učme se z chyb druhých
- * Nebezpečí v důsledku náhlého zvratu počasí
- * Nebezpečí při bouřce - úder blesku do stanu - člověk jako bleskosvod
- * Kdy se může přetřhnout lano
- * Navazování na lano - věčný problém
- * Konec éry dračích smyček
- * Co všechno se ještě může stát
- * Možné je úplně všechno
- * Slabá útěcha

Nakonec ještě zmíním, že takto bych si představoval bezpečnostní čítanku pro vedoucí činností s dětmi.

Pavel Česák

Krásná knížka pro pamětníky

(Ivan Hiawatha Makásek: Poselství Svatojanských proudů. Příspěvek k rané historii skautingu. Nakladatelství Ostrov, Praha 2001)

Ač nepamětník, našel jsem v útlé brožůře, vytvořené na základě nálezu staniční knihy z dávno zatopeného hotýlku Záhoří, množství jmen, míst, událostí či vůbec pojmů, které jsou mi blízké:

Už sama „zmizelá“ Vltava, Svatojanské proudy a všechna ta další místa, to je knížka mého dětství - soubor Sitenského fotografií nazvaný Na řeku.

Ukázky ze staniční knihy s kresbami Rösslera - Ořovského; takové znám z publikace Sport v království českém, v níž jsem se dozvěděl o Josefu Rösslerovi všechno, jen to ne, že byl zakladatelem vodního skautingu (pochopitelně, kniha vyšla v polovině osmdesátých let).

Hotýlek v Záhoří; i o něm jsem slyšel, tentokrát v rámci studií: fémovou vraždu inženýra Formise znám z Uhřových Análů ze Spálené ulice.

Tramp Áda Máša na fotografii při běhu osadou Údolí děsu; od malička mě udivovaly vzpomínky pamětníků na sportovní dění v předválečných trampských osadách. Trampové, které jsem zažil já, měli k vrcholovému volejbalu, atletice, a pochopitelně kanoistice dosti daleko. Když jsme pak v osmdesátých letech sjížděli Berounku, zastavili jsme v Údolí děsu a hned před prvním srubem jsme četli lístek s pozvánkou na Bonanzu, legendární běh napříč osadou...

Nebo Emerich Rath; odkud jen znám tohle jméno; no jistě, lyžařský soupeř Bohumila Hanče!

A to se záměrně vyhýbám všem odkazům na vodní skauting: celá kapitola o pražském . oddílu, profesor Wála a klub oldskautů Varjag, unikátní rozhovor s nejstarším vodním skautem MUDr Votavou - Fixínem (unikátní je konec konců celá kniha!) a samozřejmě olympijský vítězové Felix Brzák, Rus Syrovátka a Bóža Karlík...

Ač nepamětník, byl jsem Makáskovým poselstvím naprosto okouzlen. Víte, já se tím dějepisem žívím a čím dál víc si myslím, že umění vyvolat minulou dobu prostřednictvím několika osobních vzpomínek, poznámek, obrázků a fotografií je mnohem víc, než řídit za sebou jenom data a suchá fakta.

Ježek

JAK SE Z TÁTY STAL ZASE SKAUT

Jiří Řeháček - Balů, Mimoň

Kdyby se lidé v dospělosti stávali tím, čím touží být ve svých junáckých - čtrnácti letech, byl by svět úplně jiný - lepší.

Mimoň - kdo jednou složil u slavnostního táborového ohně svůj skautský slib, nikdy na něj nezapomene a je skautem na celý život. „Věčným klukem se ale může stát každý, kterému je třicet, čtyřicet, padesát i více let. Na tento recept „mláď“ jsme se zeptali mimoňské klubovně Skautského domova jednoho již „odrostlého junáka“, kterému skauti říkají Rybža.

Vzpomínáš na ten den, kdy došlo tvé rozhodnutí stát se skautem?

Vzpomínám, ale je to již hodně dávno. Bylo to v roce 1968 a pro skautování mě získala moje maminka. Byla totiž sama skautkou v předválečné době Junáka. I když moje skautování trvalo do zákazu činnosti pouze dva roky, zůstalo mi mnoho pěkných vzpomínek, na které se nedá nikdy zapomenout.

Co tě k tomu přimělo, že jsi se stal v dospělém věku členem skautského oddílu, kam chodí i tvůj syn a kde máš stejná práva a povinnosti jako všichni ostatní?

V době, kdy byl můj syn ještě vlčetem, bylo občas potřeba od rodičů něco zařídit pro oddíl, pomoci v loděnici a nebo vlčata někam odvézt. Protože vůdcové oddílu jsou mými kamarády i mimo skautování, rád jsem jim pomohl. Navíc se mi později zastesklo po bratrském přátelství a dobrodružství z roku 1968 a tím i plnění mého skautského slibu. Takže slovo dalo slovo, nikdo mě nemusel dvakrát přemlouvat a já se stal členem 2. oddílu vodních skautů v Mimoně.

Jak se dívají dnešní rodiče na výchovu dětí v Junáku a program v jejich volném čase?

Většina rodičů co znám, hodnotí skautské hnutí pozitivně. Vítají, že se jejich děti zabaví nějakou rozumnou činností a že nebloumají zbůhdarma po ulicích. Který rodič by nebyl rád, když mu dcera a nebo syn nadšeně líčí, co všechno zažil na výpravě, na závodech, naučil se něco nového a nebo co zajímavého se odehrálo před jejich očima na řece a v lese.

Snažíš se dodržovat skautské zákony? Co ti dává Junák a co ty skautské organizaci?

Pokud možno se snažím dodržovat skautské zákony i když je to občas i pro mne těžké. Junák mi dává zapomenout na dnešní úspěchanou dobu a současně mám příležitost stát se znovu „klukem“ bez starostí co bude zítra a žít momentálně pouze pro svou partu - oddíl. I když moje manželka říká „že blbnu!“ Já dávám Junáku na oplátku svůj volný čas, své zkušenosti a zručnost, jak se říká desatero řemesel a jedenáctá bída. Zatím jich dávám jen deset, ve prospěch mimoňského Skautského

domova, loděnice a lodí atd. Zkrátka „Ferda mravenec - práce všeho druhu.“

ŠTASTNÍ KLUCI OD BOBŘÍ ŘEKY

Táta Jiří Kula-Rybža patří mezi ty, kteří se nebáli vrátit se na start svých klukovských let a začít znovu žít život věrného kamarádství. Jsou přesvědčeni, že nikdy není nic v životě ztraceno, co je čestné, správné a užitečné pro šťastné dny lidí. Ti patří mezi těch 10.000 činovníků Junáka - Foglarových hochů od Bobří řeky, kteří se vrací do junáckých let a věnují se výchově naší mládeže.

Z LODNÍHO PYTLE MIMOŇSKÉ DVOJKY

Z táborového deníku se dočteme, že devátý den tábora, při dvoutýdenním putování po slovenských a českých řekách dostal táta Jiří Kula svoji novou skautskou přezdívku spojením jmen Rybana a Jofre – „Rybža“. Byl pokřtěn průzračnou vodou z dravé řeky Bela u Liptovského Hrádku, kdy mu zapadla noha mezi kameny jezu a roztrhl si lýtko. Přeto ho ale při přijetí za člena 2. oddílu čekala „ulička“ všech členů oddílu dostal pořádně pádem přes... záda.

VYZNÁNÍ SPRÁVNÉHO CHLAPA

Bratr Rybža mi řekl, že je šťasten protože může svému synovi vracet to, co sám dostal a poznal krásného ve svých klukovských letech. Čeho si nepřestal vážit i když má již na tváři vrásky. Má v úctě sny a touhy svého mládí. Má to štěstí a schopnost být bratrem všech skautů a současně i přítelem a bratrem i svého syna. Patří mezi kluky, kteří milují řeku, snad proto, že je v ní život, že je volná, nespoutaná a nikdy se před ničím nezastaví. Nedá se zkrotit nebo ochotit. Nemohou žít bez vody a jsou rádi, že mohou po řece plout i když v ní mohou přijít o život.

Správní chlapi plní slova skautského zákona, do posledního písmene, jsou věrní skautským ideálům, svým bratřím a sestram, sobě i celé společnosti tak jak to musí a má být.

HKVS HLÁSÍ

Zápis z jednání SHP na Tortuze 20.6.01

přítomni: Vlasta, Dáda, Banán, Zdeňour, Amateur, Oskar, Jack, Šolim

1. Uvítání Evy Rumlové

2. Stožár zajistí Šolim

3. Příští setkání SHP na Tortuze bude 31. října v 17 hodin. Interier zajistí Amateur, tabulku na dveře Kapitanátu VS vč. sendviče zajistí Zdeňour, namoření stolu a lavic zajistí Oskar, historickou mapu světa (Kříž) zajistí Jack, Puma zajistí obraz Bludný holanďan

4. Postavení loděnice vč. sešupu do Labe zajistí Šolim

Zápis ze zasedání HKVS, které se konalo 30. 8. 2001 v Praze

Přítomni: Vezír, Sam, Pavel, Raduš, Vlasta, Jack, Amateur

Vezír - informoval o tom, že Třebíč navrhuje Ježka jako kandidáta do ÚRJ. HKVS sám Ježkovu kandidaturu podat nehodlá, ve volbách je však připraven ho podpořit.

Vezír - informoval o evropské skautské konferenci - byly navázány další mezinárodní kontakty jmenovitě s Řeckem, Maltou a Tureckem, příští konference se bude konat na Islandu.

Vezír - po letním neštěstí, které se přihodilo na Horeckém rybníce v okr. Chrudim vidí HKVS pořádání zkoušek KAPKA pro vůdce nevodáckých skautských oddílů jako nezbytnost

Pavel - informoval o pořádání zkoušek KAPKA v Praze ve dnech 12. 10. - 14. 10. 2001

Vezír, Pavel, Amateur, Sam - byly podány zprávy o proběhlých letních kursech, spojené s určitými návrhy pro pořádání kursů pro rok 2002.

Sam - požaduje připravit a schválit novou strukturu komisí HKVS. Zahájení procesu se předpokládá na podzimním zasedání na Tortuze, ke schválení by mohlo dojít na jarním srazu K+K.

Sam - oznamuje, že rozšířené zasedání HKVS se uskuteční na Tortuze dne 12. 10. 2001 v 18.30 hod.

zapsal Sam

Zápis z jednání HKVS, které se konalo 13. 9. 2001 v Praze

Přítomni: Vezír, Pavel, Raduš, Ježek, Pišta, Jack, Amateur

- informace o přípravě Závodu napříč Prahou přes 3 jezy

- byla schválena komise pro kapitánské zkoušky vedená J. Veitem - Gumou

zapsal Pavel

Zápis z jednání HKVS, které se konalo 28. 9. 2001 v Praze

Přítomni: Vezír, Pavel, Raduš, Ježek, Pišta

Vezír - svolal přítomné kapitány a kapitánky a informoval je o předšněmovní diskusi a postoji HKVS k jednotlivým jejím bodům. Přítomní kapitáni byli pověřeni tlumočit toto dál delegátům sněmu.

Vezír - informoval o pořádání čekatelských zkoušek v Nymburce ve dnech 5. 10.–7. 10. 2001. Předsedou zkušební komise byl jmenován Vladimír Cvrček-Vezír.

zapsala Raduš

Zápis ze zasedání HKVS, které se konalo 12. 10. 2001 v Nymburce

Přítomni: Vezír, Pišta, Sam, Raduš, Pavel, Oskar, Amateur, Myšák, York, Sluně, Hogan, Yankee, Majda, Dáda, Děda, Bimbo, Bagheera, Mao, Guma, Sten, Vulkán, Ivoš, Pinda; Omluveni: Maxa,

Tip, Ježek

1. **Vezír** - informoval o stavu předšněmovních příprav, o možných variantách stanov atd. Dále informoval o změnách podmínek v současnosti - dostáváme se do stravu ohrožení našeho způsobu života. Je nutno klást důraz na zvýšení výchovných požadavků v úseku první pomoci, záchranářství atd. Je nutno klást na zvýšený důraz na dodržování junáckého zákona - zvláště pak bodu Skaut je poslušný. Zvláště pak je nutno se ve výchovné práci zaměřit na potlačování jakéhokoli fundamentalismu.

2. **Sam** - předložil radě status krajského kapitána, který byl po diskusi schválen - viz samostatná příloha. Byla provedena revize adresáře krajských kapitánů. Z diskuse vyplynula informace, že středočeská krajská rada ignoruje krajského kapitána. Hlavní kapitán prověřil tento stav a zjedná nápravu.

3. **Myšák a Oskar** - informovali o projektu Evropský zítěk již dnes. Krajský kapitán a členové HKVS obdrželi předem výtisk s popisem projektu. Myšák reagoval na některé připomínky a podal některá doplňující vysvětlení. Rada HKVS tento projekt schválila s tím, že je vzhledem k jeho rozsahu nutné ho postoupit ke schválení sněmu VS (tedy schválit ho na podzimním semináři K+K). Na podzimním semináři přednese Myšák podrobný výklad. Krajský kapitán si do podzimního srazu připraví případná rozšíření projektu. Přípravy česko - německo - anglicko - polského slovníku vodních skautů se ujala Majda.

4. **Pavel, Sam, Vezír** - podali upřesňující informace na téma zkoušek, které pořádají jednotlivé kraje. Jedná se jmenovitě o kapitánské zkoušky a zkoušky KAPKA, což je doplněk vůdcovské zkoušky pro sušáky, pro rozvíjení činnosti na vodě (včetně plavání a koupání). Zkoušky může pořádat jakýkoli právní subjekt vodních skautů - tedy přístavy, krajský kapitán a HKVS. Pokud zkoušky nepořádá HKVS, je garantem zkoušky příslušný krajský kapitán. Složení zkušební komise schvaluje HKVS. Zkušební komise musí být nejméně tříčlenná. Členové zkušebních komisí obecně mají mít alespoň kapitánskou zkoušku. Výjimkou mohou být zkoušející některých odborných okruhů, kde postačuje dostatečná kvalifikace v oboru. Předseda komise musí být zařazen do seznamu „vysokých vládních komisařů“. Ve zkušební komisi pro kapitánskou zkoušku musí být ještě jeden z jejích členů zařazen do seznamu „vysokých vládních komisařů“ a navíc nesmí být ze stejného přístavu jako předseda komise. Seznam „vysokých vládních komisařů“ vydává HKVS. Do seznamu by měli být zařazeni ti, kteří složili kapitánskou zkoušku (od této podmínky nelze ustoupit) a absolvovali ILŠ, nebo jiným způsobem osvědčili svou odbornou zdatnost (např. dlouholetou úspěšnou prací). HKVS si vyhrazuje právo sestavit seznam na základě dodržení těchto principů podle svého uvážení. Podmínkou pro složení zkoušky KAPKA je předcházející složení vůdcovské zkoušky. Výjimka může být udělena osobám, které složí čekatelskou zkoušku, jsou starší 18 ti let. Výjimku povoluje na návrh předsedy zkušební komise HKVS. Příprava vzdělávacích akcí na rok 2002 - viz zvláštní zápis.

5. **Vezír, Pavel, Sam** - podali informaci o kapitánské poště. Byl projednán způsob odlišení příspěvků, které vyjadřují mínění HKVS (ty budou označeny slovy za HKVS a jménem) od příspěvků, které mínění HKVS nevyjadřují (ty budou označeny pouze jménem). Bylo konstatováno, že redakční rada nepracuje v plném složení.

6. **Vezír** - podal informaci o Skautské ochranné službě (SOS). Ta se již konstitovala samostatně a pokud budeme chtít využít jejích služeb (Navigamus, SKARE atd.) je nutno ji předem (pro jaro zhruba do listopadu) požádat a sepsat pro každou akci smlou-

VU.

7. Vezír, Sam - Navigamus 2003. Byla podána informace o stavu příprav. Pro uspořádání byly nabídnuty dvě lokality - Břehy u Přelouče a Seč. HKVS rozhodla o konání v lokalitě Břehy u Přelouče. Byl opuštěn systém kvót pro jednotlivé přístavy. Bude ale stanoveno poslední datum, do kterého se podávají přihlášky na Navigamus. V přihlášce bude uveden pouze počet účastníků, nikoli jmenný seznam. Na základě této přihlášky bude potom vybrána nevratná záloha. Pokud někdo propase datum přihlášky, bude mít smůlu. Jako motto pro Navigamus 2003 byla již dříve vybrána bitva o Guadalcanal. Na místo velitelů jednotlivých lodstev byli vybráni br. Vulkán a br. Myšák.

8. Příští rozšířené zasedání HKVS se bude konat dne 14. 12. 2001 (pátek) v 18.30 na Tortuze. Možnost přespaní zajištěna. Další rozšířené zasedání potom bude 22. 2. 2002 v 18.30 tamtéž.

zapsal Sam

9. Pavel informoval organizátory čekatelských lesních kurzů vodních skautů v roce 2002 a to Hogana, Sluně a Raduš o nezbytných podmínkách pro uspořádání těchto kurzů. Dohodli jsme se, že na podzimním srazu K+K v Kojetíně Raduš předá formuláře, které budou všechny kurzy posílat na „ústředí“.

Raduš upozornila Hogana i Sluně, že tyto kurzy mají být kurzy vzdělávací a jejich výstupem by měli být řádně vyškolení skautští čekatelé, vědomí si své právní odpovědnosti a schopní vychovávat svěřenou mládež v duchu skautských zásad.

Hogan, Sluně i Raduš předložili návrh místa konání, termínu, instruktorského sboru a základního programu.

Pavel, který má zkušenosti s pořádáním kurzů a lesních škol, ostatním sdělil, že s ohledem na zájem v letošním roce, by mělo být dost zájemců, aby se všechny 3 kurzy naplnily.

zapsala Raduš

Zkoušky OČK

„Myšlenkové základy skautingu, historie“
10. 11. 2001 – informativní setkání

30. 11. 2001 – zkoušky

Informativní setkání s vážnými zájemci se koná 10. 11. 2001 od 14 do 18 hodin v malé zasedací síni ve 4. patře budovy Ústředí Junáka, Senovážné nám. 24, Praha 1. Vlastní zkoušky budou zahájeny v pátek 30. 11. 2001. Komise v této souvislosti upozorňuje, že významnou částí zkoušky bude vždy osobní pohovor. Zájemci o získání OČK v tomto oboru zašlou písemnou přihlášku s uvedením údajů podle kap. 7.6 Řádu pro vzdělávání činovnic a činovníků Junáka do 31. 10. 2001 na adresu:

Miloš Blažek
Panuškova 9
140 00 Praha 4
tel. 02/41441806
nebo
e-mail: vjeh.kamzik@volny.cz
tel. 02/81865223

Miloš Blažek-Merkur

Vtipy od vody

Šetřilek

Novopečený vodák si povzdechl: „A6 když jste mi dávali na břehu umělé dýchání, tak jsem pochopil, proč byla ta loď tak laciná.“

Rekord

Na plaveckých závodech se Sysel chlubil: „Dnes jsem udělal rekord. 100 m za 15 vteřin“, To není možné, diví se všichni. „Ale je“ doplňuje Sysel. „Byl to volný způsob a tak jsem utíkal.“

Kvalifikace

„Tak ty chceš u nás dělat kormidelníka? A máš k tomu nějakou praxi?“ ptá se kapitán. „No jistě, dělal jsem v cirku-se dresera dravé zvěře, to snad stačí.“

Pomóóoc

Dva novopečení vodáci sedí na břehu řeky a dívají se, jak uprostřed řeky kluk plácá rukama a volá Pomoc!. Po chvíli jeden klidně prohodí. „Není to divný, proč volá o pomoc? Vždyť mu tam v řece nikdo nic zlého nedělal?“

Neznalost

Vodák - nováček se ptá kapitána: „Když pojedeme na to Labutí jezero, máme si vzít i plovací vesty, nebo nám stačí jen gumovky?“

Nezkušený

Nováček se ptá: „Bratře kormidelníku, co se stane když narazíme v řece kanoí na plovoucí kmen stromu?“ „Co by, kmen popluje dál jakoby se nic nestalo“ odpověděl zkušený kormidelník.

Laciný stan

Na břehu Sázavy si rozbaluje Sluníčko stan a chlubil se, že ho koupil lacině. Jen na měsíční splátky 100 korun. „A na kolik měsíců“ ptá se jednohlasně posádka. Sluníčko se zamyslí a povídá: „Teda...teda...vidíte..na to jsem se zapoměl zeptat.“

Vychytralost

Mořský vlk uvažuje: „Tak jsme zase prohráli závod jen o špičku lodi. To příště budeme chytrější. Vezmeme si loď, která bude o kousek delší.“

14. ODD. VS „Síríus“ Brandýs n. L. / Stará Boleslav

Kdy vznikl první oddíl dnešního přístavu se nám nepodařilo zjistit. Co víme je, že po druhé světové válce pracoval na Mělníce oddíl VS. V letech 1968–1970 obnovil svoji činnost a po roce 1970 se schoval do TJ Liběchov. V roce 1990 se veřejnosti ukázal opět jako oddíl VS a v roce 1993 spolu s oddíly z Neratovic a Horních Počapel založili přístav Modrá kotva. Dnes se přístav skládá ze dvou oddílů v Liběchově a našeho oddílu Síríus v Brandýse n. L.

Síríus – hvězda nebo loď? Vybrali jsme loď na vodu spuštěnou v roce 1837. Je to kolesová parolod' vybavená plachtami, která 4. 4. 1838 vyplula z Corku v Anglii a po 18 dnech plavby přistála v New Yorku. Za tuto plavbu získala „Modrou stuhu“. V lednu 1847 ukončila svoji plavbu na skalách zátoky Balycoton na pobřeží Anglie.

A činnost našeho oddíl dnes. Od svého vzniku v září 2000 jsme pořádali několik výprav do Kokořínského údolí s přespaním na „Mrazilce“, účastnili se MDD pořádaného skauty v Brandýse n. L., plavby motorovou lodí po Labi a mělnického Haštalu.

V létě o prázdninách nás na svém břehu přivítal rybník Musík, kde jsme prožívali svůj první tábor. Na táboře nás navštívila víla Jasmínka a poděkovala nám, že jsme jí pomohli sbírat střípky její hvězdičky, které jsme celých čtrnáct dní skutečně horlivě sbírali.

I do budoucna máme mnoho plánů a práce. Od Městského úřadu jsme dostali místnosti na klubovny. Je v nich spousta práce, ale to nevadí. Připravili jsme s dalšími skauty podzimní den dětí, ze kterého bychom chtěli udělat tradici. A potom jezdit a jezdit ať na pramici s plachtou nebo bez ní, držte nám palce.

SÍRIUS
Jaroslav Šejnoha
Zdena Nesnídalová

PŘÍSTAV MODRÁ KOTVA LIBĚCHOV

7. přístav VS, kapitán přístavu Miroslava Kubecová

5. odd. VS Liběchov

kapitán oddílu Petr Kubec
koedukovaný oddíl, věkový průměr 9 roků
posádka: Rackové
schůzky : 1 x týdně

8. odd. VS Liběchov

kapitán oddílu Jaromír Kubec - Neptun
koedukovaný oddíl, věkový průměr 11 roků
posádka: Vydry
Schůzky: 1 x týdně
Výpravy: pro oba oddíly společně, 1× měsíčně víkendová na Kokořínsko
Klubovny: suteréní místnost
Tábor: stálý, přístavní, na pronajatém pozemku
Lodě: 1× pramice, 8× kanoe, 5× kajak
Aktivity: Scare, Mimoňské pádlo, Tři jezy

14. odd. VS Brandýs n. L.

Kapitán oddílu Zdena Nesnídalová
Koedukovaný oddíl, věkový průměr 8 roků:
Dvě posádky žabiček – Čírky , Vážky
Jedna posádka vlčat – Potápníci
Schůzky: 1× týdně
Výpravy: 1× měsíčně víkendová nebo celodenní na Kokořínsko nebo do okolí města
Klubovny: čtyři místnosti a garáž pronajaté od města
Tábor: stálý, přístavní, na pronajatém pozemku, vlastní základnu nemáme,
Lodě: ne
Aktivity: spolupráce s odd. přístavu Retra , střediska Junák a s občanským sdružením Na Vyšším Hrádku v Brandýse n. L.

Dozimetrické pravítko

UMĚLÉ ZDROJE

PŘÍRODNÍ ZDROJE

Sievert (Sv) je jednotka dávkového ekvivalentu. Laicky řečeno nám udává působení záření na organismus/resp. látku. Čím je hodnota Sv vyšší tím je působení daného záření na organismus/resp. látku větší. 1 Sv = 1000 mSv

Inman Line, Liverpool
Thomson, Glasgow

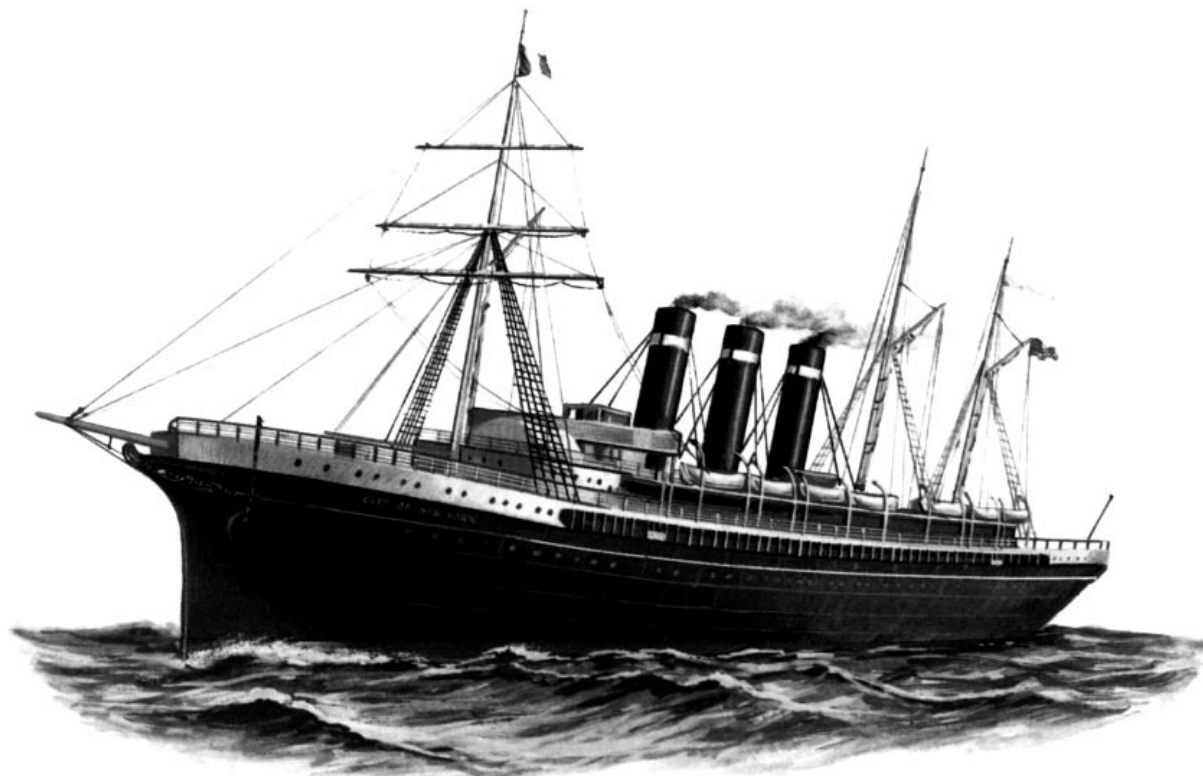
V polovině šedesátých let působilo na severním Atlantiku přes dvacet rejdářských společností. K nejvýznamnějším kromě Cunardu patřila Allan Line a zejména Inman Line. Tato liverpoolská společnost nasadila na atlantickou linku v průběhu dvou desetiletí téměř třicet lodí. Společnost měla později velké finanční problémy, z nichž se vzpamatovala v roce 1886 díky pomoci amerického kapitálu. V roce 1893 pak přešla do amerických rukou úplně a dostala nový název American Line.

15. března 1888 spustili na vodu novou rychlou loď *City of New York*, která byla v té době (po sešrotování *Great Eastern*) největší lodí světa. Byla vybavena dvěma vrtulemi a díky silným strojům firmy Thomson dosahovala rychlosti přes dvacet uzlů. Byla postavena ze železa, bez pomocného oplachtění a dříve plachetnice připomínala jen kliprovitá příď. Na první plavbu z Liverpoolu do New Yorku vyplula 1. srpna 1888. Téměř současně stavěli i sesterskou loď *City of Paris*, která hned při své první plavbě západním směrem rychlostí 19,95 uzle získala v dubnu 1889 Modrou stuhu a opačným směrem byla dokonce ještě rychlejší.

City of New York překonala transatlantický rekord v srpnu 1892 při plavbě z Ameriky do Evropy rychlostí 20,11 uzle. V únoru 1893 ji přejmenovali na *New York*. Po úpravách se zmenšila její kapacita na 1266 cestujících, ale současně se zlepšily podmínky zejména v emigrantské třídě. Od března stejného roku ji nasadili na linku ze Southamptonu. Po vypuknutí americko-španělské války plnila pod názvem *Harvard* funkci pomocného křižníku. Po modernizaci v letech 1901-1903 měla už jen dva komíny.

Po vstupu USA do války v roce 1917 ji zrekvírovalo americké loďstvo a pod jménem *Plattsburg* sloužila při dopravě amerických vojáků do Evropy. O dva roky později se vrátila k American Line i ke svému původnímu názvu. Na Atlantiku se znovu objevila v únoru 1920, ale vydržela jen do listopadu, kdy ji stáhli ze služby. V roce 1921 ji koupila nová společnost Polish Navigation Company pro linku New York

Gdaňsk. V následujícím roce ji přeřadili na středomořskou linku, ale krátce na to společnost zanikla. Loď v roce 1923 prodali do Japonska, kde ji později rozebrali.

Kapitánská pošta ročník 2001/2002

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + papírové předlohy, obrázky).
- E-mail: cesak@volny.cz (jen texty – soubory ve formátu *.TXT)

Sazba a tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 0425/862 704